

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/122/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117229147
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1117229147.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci rozvodu manželstva účastníkov konania: S. A. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom G., O. U. XX, právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Andrej Gara so sídlom: Štefánikova 14, Bratislava a F. T. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom G., N. XX, Y.Č. G., Y. W. G. - V., právne zastúpený: Valko Marián & Partners, s.r.o., so sídlom Porubského 2 Bratislava a Mgr. Alexandra Kokavcová, advokátka, so sídlom: Gagarinova 10A, Bratislava, v konaní vedenom na návrh manželky o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom: P. H., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: S. X. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom: O. XX/B, G. a S. H., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, na odvolanie otca a odvolanie matky voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 21. apríla 2022, č.k. 18P/115/2017-1502, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 21. apríla 2022, č. k. 18P/115/2017-1502 v napadnutom výroku IV. m e n í tak, že matka maloletého je p o v i n n á na čas po rozvode manželstva platiť výživné na maloletého P. H. sumou 500,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám otca maloletého. Matka je povinná zaplatiť zročné výživné na maloletého P. H. za obdobie od 28.06.2022 do 31.05.2023 vo výške 1.110,- eur k rukám otca do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 21. apríla 2022, č. k. 18P/115/2017-1502 v napadnutom výroku VI. o zverení maloletého S. H. do osobnej starostlivosti matky, p o t v r d z u j e.

III. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 21. apríla 2022, č. k. 18P/115/2017-1502 v napadnutom výroku VIII. m e n í tak, že otec maloletého je p o v i n n ý na čas po rozvode manželstva platiť výživné na maloletého S. H. sumou 550,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletého.

IV. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 21. apríla 2022, č. k. 18P/115/2017-1502 v napadnutom výroku IX. o úprave styku otca s maloletým S. m e n í tak, že:

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým S. H. s výnimkou školských prázdnin a sviatkov v každom nepárnom kalendárnom týždni od štvrtka od 16.00 hod. do nedele do 19.00 hod., s tým, že otec si prevezme maloletého v mieste bydliska matky a po ukončení styku ho odovzdá v mieste bydliska matky a v každom párnom kalendárnom týždni od utorka od 16.00 hod. do stredy do 7.45 hod., s tým, že otec prevezme maloletého v mieste bydliska matky a po ukončení styku ho odovzdá v školskom zariadení. V prípade, že maloletý v určený deň školské zariadenie nenavštívi, je miestom odovzdania bydlisko matky.

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým S. počas školských prázdnin a sviatkov nasledovne:

- počas jarných prázdnin v každom nepárnom roku od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 19.00 hod.;
 - počas Veľkonočných prázdnin v každom párnom roku od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 19.00 hod.;
 - počas letných prázdnin v každom roku od 16.07. od 10.00 hod. do 30.07. do 19.00 hod. a od 16.08. od 10.00 hod. do 30.08. do 19.00 hod.;
 - počas jesenných prázdnin v každom nepárnom roku od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 19.00 hod.;
 - počas vianočných prázdnin v každom párnom kalendárnom roku od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do 25.12. do 10.00 hod. a od 26.12. od 17.00 hod. do 28.12. do 17.00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom roku od 25.12. od 10.00 hod. do 26.12. do 17.00 hod. a od 28.12. od 17.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 19.00 hod.;
- s tým, že otec maloletého prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky. Matka je p o v i n á maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a maloletého v určených dňoch a časoch otcovi odovzdať.

V. V zostávajúcom rozsahu výrok X. rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 21. apríla 2022, č.k. 18P/115/2017-1502 o zamietnutí návrhov matky a otca, p o t v r d z u j e .

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho a prvoinštančného konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 21. apríla 2022, č.k. 18P/115/2017-1502 rozhodol, že manželstvo T. H., nar. XX.XX.XXXX a A. H. rod. Š., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX pred matričným úradom G. - N. S., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu G. - N. S. vo zväzku XX, ročník XXXX, strana XXX, poradovým číslom XXX, rozvádza. Maloletého P. H., nar. XX.XX.XXXX, na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti otca a určil, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok sú oprávnení obidvaja jeho rodičia. Zároveň uložil povinnosť matke platiť výživné na maloletého P. H. sumou 400,- Eur mesačne, ktoré je povinná platiť do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám otca maloletého a styk matky s maloletým neupravil. Maloletého S. H., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky. Tiež určil, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok sú oprávnení obidvaja jeho rodičia. Otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého S. H. sumou 800,- Eur mesačne, ktoré je povinný platiť do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletého. Zároveň styk otca s maloletým upravil nasledovne: - od piatku v každom nepárnom kalendárnom týždni od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod, kedy si dieťa otec prevezme v mieste bydliska matky a po skončení styku ho odovzdá v mieste bydliska matky. Otec v piatok ráno počas realizácie styku zabezpečí odovzdanie maloletého S. do školského zariadenia do 07:45 hod. V prípade, že maloletý v určený deň školské zariadenie nenavštívi, je miestom odovzdania miesto bydliska matky; - od utorka v každom párnom kalendárnom týždni od 16:00 hod. do stredy v každom párnom kalendárnom týždni o 07:45 hod. kedy si dieťa otec prevezme v mieste bydliska matky a po skončení styku ho odovzdá v školskom zariadení. V prípade, že maloletý v určený deň školské zariadenie nenavštívi, je miestom odovzdania miesto bydliska matky. Ďalej upravil styk otca s maloletým počas školských prázdnin nasledovne: - počas jarných prázdnin v každom párnom roku od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod., - počas Veľkonočných prázdnin v každom párnom roku od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa veľkonočných prázdnin do 18:00 hod., - počas letných prázdnin v každom roku od 16.07. od 10:00 hod. do 30.07. do 18:00 hod. a od 16.08. od 10:00 hod. do 30.08. do 18:00 hod., - počas jesenných prázdnin v každom párnom roku od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod., - kedy si otec dieťa prevezme v stanovenom čase v mieste bydliska matky a po skončení styku ho odovzdá matke v mieste bydliska matky. V čase Vianoc a zimných prázdnin: - od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do 21.12. do 17:00 hod., kedy si otec prevezme S. v určenom čase, v mieste bydliska matky a po skončení styku S. odovzdá matke v mieste bydliska matky, - od 26.12. od 10:00 hod. do 27.12. do 18:00 hod., kedy si otec S. preberie v stanovenom čase v mieste bydliska matky a po skončení styku ho odovzdá matke v mieste bydliska matky. V každom nepárnom roku: - od 24.12. od 17:00 hod. do 25.12. do 18:00 hod., kedy otcovi S. na styk odovzdá matka v mieste jeho bydliska a po skončení styku S. odovzdá matke otec v mieste jej bydliska, - od 28.12. od 10:00 hod. do 31.12. do 18:00 hod. a od 1.1. od 10:00 hod. do konca zimných školských prázdnin kedy si otec S. preberie v stanovenom čase v mieste bydliska matky a po skončení

styku ho odovzdá matke v mieste bydliska matky. Matka dieťa na styk s otcom náležite pripraví. Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh otca a návrh matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľka sa návrhom doručeným na Okresný súd Bratislava I (ďalej len „OS BA I“) dňa 4.12.2017 domáhala rozvodu manželstva a úpravy výkonu práv a povinností rodičov k deťom na čas po rozvode tak, aby boli deti zverené matke, obaja rodičia zastupovali deti a spravovali ich majetok, aby otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné na P. 800,- Eur a na S. 500,- Eur, osobitne žiadala upraviť styk otca s deťmi na každý páry víkend od piatka do nedele a osobitne cez letné prázdniny. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že v rámci posledného pojednávania dňa 21.04.2022 navrhovateľka predostrela poslednú verziu návrhu ÚVRPaP, v zmysle ktorej žiadala okrem rozvodu aby: „. S. P. L. O. N. Q., N. Y. Ž. Q. V. E. G. L. M. N. Z. S.; Z. N. N. P. Ž. J. M. W. Z. K. K. na I. P. XXX,- D. S.; S.. S. L. O. Z. Q. N. Q. V. E. G. L. M. N. Z. S.; Q. W. K. K. I.É. na S. XXX,- D. S. M. W. N. N. O. J.: K. G. V. H. Y. I. W. M. Š. Q. XX:XXE.. O. XX:XXE.. S. Š. K. N. K. O.M. I. S. G. S.; M.. I. H. Y. Y. I. S. Q. K. Q. XX:XXE.. O. J. O. XX:XXE.. Q. Ž. W. N. Q. N. S. K. Š. K. I. N. Y. : K. Z. K.L. I. H. J. H. V. Q. K. O. K. Q. XX:XXE.. O. K. O. K. O. XX:XXE.. K. I. K. I. H. K. H. V. Q. K. O. K.Á. Q. XX:XXE.. O. K. O. I. K. O. XX:XXE.. K. X. K. I. H. V. Q. XX.XX. Q. XX:XXE.. O. XX.XX. O. XX:XXE.. M. Q. XX.XX. Q. XX:XXE.. O. XX.XX. O. XX:XXE.. K.M. I. K. I. H. K. H. V. Q. K. O. K. Q. XX:XXE.. O. XX.XX. O. XX:XXE.. M. Q. XX:XXE.. O. XX.XX. O. XX:XXE.. I. H. J. V. Q. XX.XX. Q. XX:XXE.. O. XX.XX. O. XX:XXE.., M. Q. XX.XX. Q. XX:XXE. O. H. I. Š. K. N. Y., Ž. Q. N. O. K. M. J. Q. I. S. G. S..“.

Navrhovateľka na podanom návrhu trvala a žiadala aby súd manželstvo rozviedol.

3. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že manžel navrhovateľky - odporca s rozvodom súhlasil a vyjadril vlastný návrh úpravy rodičovských práv a povinností k deťom na čas po rozvode, a to aby súd zveril maloletého P. H. a maloletého S. H. na čas po rozvode do osobnej starostlivosti otca; súd neupravil styk matky s maloletým P.. Matka je oprávnená na styk s maloletým S. s výnimkou školských prázdnin nasledovne: každý nepárny kalendárny týždeň od štvrtka od 08:00 hod. do utorka nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa do 08:00 hod; pričom matka si mal. S. prevezme zo školského zariadenia, ktoré mal. navštevuje a odovzdá ho do školského zariadenia, kt. mal navštevuje; v prípade, že školské zariadenie nebude otvorené resp. ho mal. S. v daný deň nenavštívi, prevzatie a odovzdanie mal. sa uskutoční v mieste bydliska otca. Matka je oprávnená na styk s mal. S. H. počas školských prázdnin nasledovne: Počas jarých školských prázdnin každý páry rok, a to od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod. Počas Veľkonočných školských prázdnin každý nepárny rok, a to od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa veľkonočných prázdnin do 18:00 hod. Počas letných školských prázdnin, každý rok od 01.07. od 10:00 hod. do 16.07. do 18:00 hod. a od 01.08. od 10:00 hod. do 16.08. do 18:00 hod. Počas jesenných školských prázdnin, každý nepárny rok a to od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod. Počas Vianoc a zimných školských prázdnin je matka povinná zabezpečiť starostlivosť o mal. S. H. každý nepárny rok od 24.12. od 17:00 hod. do 26.12. do 10:00 hod. a od 27.12. od 10:00 hod. do 31.12. do 18:00 hod. a každý páry rok od prvého dňa prázdnin do 24.12. do 17:00 hod. a od 10:00 hod. do 27.12. do 10:00 a od 31.12. od 18:00 hod. do posledného dňa zimných školských prázdnin do 18:00 hod.; s tým, že miestom prevzatia bude počas školských dní školské zariadenie, ktoré mal. S. H. navštevuje, inak bydlisko otca s miestom odovzdania mal. S. bude bydlisko otca. Zastupovať mal. P. H. a mal. S. H. a spravovať ich majetok sú oprávnení obaja rodičia. Matka je povinná prispievať na výživu mal. P. H. k rukám otca sumou 800,- Eur mesačne vždy k 15.dňu v mesiaci vopred počnúc kalendárnym mesiacom, v ktorom súd vyhlási rozsudok. Matka je povinná prispievať na výživu mal. S. H. k rukám otca sumou 400,- Eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci vopred počnúc kalendárnym mesiacom, v ktorom súd vyhlási rozsudok. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Alternatívne navrhol súdu, ak by súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky alebo teda nepokladá za vhodné zverenie mal. S. do osobnej starostlivosti otca, otec alternatívne navrhuje nasledovný rozsudok: Súd manželstvo S.. A. H. a F.. T. H. rozvádza. Súd zveruje maloletého P. H. na čas po rozvode do osobnej starostlivosti otca. Súd neupravuje styk matky s maloletým P. H.. Súd zveruje maloletého S. H. na čas po rozvode do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého S. H. každý páry kalendárny týždeň od pondelka od 08:00 hod. do pondelka nasledujúceho nepárneho kalendárneho týždňa do 08:00 hod.; s výnimkou jarých, veľkonočných, letných, jesenných a zimných školských prázdnin a Vianoc.; otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého S. H. každý nepárny kalendárny týždeň od pondelka od 08:00 hod. do pondelka nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa do 08:00 hod.; s výnimkou jarých, veľkonočných, letných, jesenných a zimných školských prázdnin

a Vianoc.; Počas jarných školských prázdnin je matka povinná zabezpečiť starostlivosť o mal. S. H. každý páry rok, a to od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod. Počas jarných školských prázdnin je otec povinný zabezpečiť starostlivosť o mal. S. H. každý nepárny rok, a to od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod. Počas veľkonočných školských prázdnin je matka povinná zabezpečiť starostlivosť o mal. S. H. každý nepárny rok, a to od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod. Počas veľkonočných školských prázdnin je otec povinný zabezpečiť starostlivosť o mal. S. H. každý páry rok, a to od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod. Počas letných školských prázdnin, každý rok, je matka povinná zabezpečiť starostlivosť o mal. S. H. od 01.07. od 10:00 hod. do 16.07. do 10:00 hod. a od 01.08. od 10:00 hod. do 16.08. do 10:00 hod. Počas letných školských prázdnin, každý rok, je otec povinný zabezpečiť starostlivosť o mal. S. H. od 16.07. od 10:00 hod. do 01.08. do 10:00 hod. a od 16.08. od 10:00 hod. do 31.08. do 18:00 hod. Počas jesenných školských prázdnin je matka povinná zabezpečiť starostlivosť o mal. S. H. každý nepárny rok; a to od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod. Počas jesenných školských prázdnin je otec povinný zabezpečiť starostlivosť o mal. S. H. každý páry rok; a to od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod. Počas Vianoc a zimných školských prázdnin je matka povinná zabezpečiť starostlivosť o mal. S. H. každý nepárny rok od 24.12. od 17:00 hod. do 26.12. do 10:00 hod. a od 27.12. od 10:00 hod. do 31.12. do 18:00 hod. a každý nepárny rok od prvého dňa prázdnin do 24.12. do 17:00 hod. a od 26.12. od 10:00 hod. do 27.12. do 10:00 a od 31.12. od 18:00 hod. do posledného dňa zimných školských prázdnin do 18:00 hod. Počas Vianoc a zimných školských prázdnin je otec povinný zabezpečiť starostlivosť o mal. S. H. každý páry rok od 24.12. od 17:00 hod. do 26.12. do 10:00 hod. a od 27.12. od 10:00 hod. do 18:00 hod. a každý páry rok od prvého dňa prázdnin do 24.12. do 17:00 hod. a od 26.12. od 10:00 hod. do 27.12. do 10:00 a od 31.12. od 18:00 hod. do posledného dňa zimných školských prázdnin do 18:00 hod; s tým, že miestom odovzdania a prevzatia mal. S. bude v stanovenom čase školské zariadenie, ktoré maloletý navštevuje. V prípade, ak v určený deň maloletý školské zariadenie nenavštívi, miestom odovzdania a prevzatia maloletého bude bydlisko otca. Zastupovať mal. P. a mal. S. a spravovať ich majetok sú oprávnení obaja rodičia. Matka je povinná prispievať na výživu mal. P. k rukám otca sumou 800,- Eur mesačne vždy k 15.dňu v mesiaci vopred počnúc kalendárnym mesiacom, v ktorom súd vyhlási rozsudok. Súd neurčuje výživné na mal. S. z dôvodu jeho zverenia do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie skonštatoval, že manželka navrhovateľka a manžel odporca vo svojich vyjadreniach vzájomne popreli skutkové tvrdenia a zotrvali na svojej argumentácii.

4. Súd prvej inštancie právne posúdil vec podľa čl. 4 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), podľa ustanovení § 18, § 23 ods. 1, 2, § 24 ods. 1, 2, 4, 5, § 25 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú v tomto konkrétnom prípade tak vážne rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel. Z vyjadrení manželov si súd prvej inštancie ustálil, že hlavné príčiny rozvratu manželstva sú najmä v rozdielnom ponímaní spoločného manželského života a plnení rodičovských povinností, názorových nezhodách na viaceré oblasti manželského spolužitia, ako aj neprekonateľné rozdiely v povahe účastníkov. Podľa súdu prvej inštancie, v týchto ich postojoch je vidieť nemožnosť zjednotenia ich názorov na spoločný život a teda aj následné fungovanie domácnosti a spoločnú výchovu detí, taktiež ich spoločný intímny život ako jedna zo základných funkcií manželstva nefunguje. Súd prvej inštancie skonštatoval, že účastníci sú si úplne citovo odcudzení a v súčasnosti už ani nie sú schopní medzi sebou riadne komunikovať. Vzhľadom na charakter a dĺžku trvania nedorozumení, správanie účastníkov a postoj účastníkov k manželstvu mal súd prvej inštancie za to, že neexistuje predpoklad pre obnovenie spolužitia tak, aby si manželstvo mohlo plniť svoj spoločenský účel. Podľa súdu prvej inštancie, súčasný stav medzi manželmi je nenapraviteľný aj vzhľadom na to, že dlhodobo nebývajú v spoločnej domácnosti, intenzitu ochladnutia vzťahov a intenzitu vzájomných nezhôd a diametrálne odlišných názorov, pričom v takomto prípade nie je nádej na obnovenie manželstva, manželstvo si neplní ani jednu zo svojich základných funkcií a ide o nefunkčné manželstvo, ktoré je potrebné rozviesť.

5. Súd prvej inštancie pri skúmaní, či sú splnené kumulatívne všetky predpoklady na rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti u maloletého S. prihliadal na to, že striedavú osobnú starostlivosť u mal. S. navrhol len otec a teda len otec vyjadril súhlas s touto formou styku. Preto bolo povinnosťou súdu prvej inštancie skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v „skutočnom“ záujme maloletého, z tohto dôvodu vykonal dokazovanie výsluchom rodičov, zaoberal sa ich vyjadreniami a vzájomne ich

posudzoval. Pri návrhu otca na zverenie maloletého do SOS súd prvej inštancie prihliadal na to, že otec podal aj alternatívny návrh so zverením mal. S. do jeho osobnej starostlivosti. Otec odôvodňoval návrh na zverenie mal. do SOS najlepším záujmom dieťaťa, matka s návrhom otca nesúhlasila. Súd prvej inštancie vyhodnocoval návrh otca v kontexte všetkých zistení v rámci dokazovania v konaní a dospel k záveru, že by to v súčasnosti nebolo v záujme detí, poukazujúc aj na rozhodnutie OS BA I sp.zn. 3P/101/2017-2453. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal aj na rozsudok KS v Banskej Bystrici z 09.03.2016, sp.zn. 15CoP/13/2016, rozsudok KS v Prešove z 11.06.2014, sp.zn. 3CoP/13/2014, rozsudok KS v Trnave o dňa 24.05.2016, sp.zn. 9CoP/16/2016. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v prejednávanej veci medzi rodičmi je naďalej vyeskalovaný rodičovský konflikt, v rámci ktorého zlyháva akákoľvek komunikácia medzi rodičmi navzájom, kedy každý z rodičov zotrváva výlučne na svojom modeli riešenia situácie, bez snahy ústupkov a závažnom konflikte vo vzťahu medzi matkou a maloletým P.. Súd prvej inštancie skúmal aj ďalšiu podmienku, a to spôsobilosť deti vychovávať, čím mal na mysli nie len zabezpečiť ich základné potreby ako je strava, oblečenie, ale aj vplývať na ich výchovu napríklad tým, že ich jeden rodič bude učiť k úcte a rešpektu k druhému rodičovi. Podľa názoru súdu prvej inštancie, z vykonaného odkazovania vyplynulo, že každý z rodičov má na spôsob výchovy a starostlivosti vlastnú optiku, pričom nie sú schopní ohľadom detí spoločne vecne komunikovať a spolupracovať, preto ani nateraz nie sú fakticky pripravení na striedavú osobnú starostlivosť. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie sú kumulatívne splnené všetky hmotnoprávne podmienky na zverenie mal. S. do striedavej osobnej starostlivosti. Uviedol, že striedavá osobná starostlivosť nie je v súčasnosti v prospech maloletého, preto vzhľadom na uvedené, nebolo možné vyhovieť návrhu otca na zverenie mal. S. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

6. Pri rozhodovaní o tom, ktorému z rodičov zverí súd prvej inštancie deti do osobnej starostlivosti na čas po rozvode usúdil, že je v záujme mal. P. zveriť ho do osobnej starostlivosti otca, nakoľko takéto rozhodnutie zodpovedá požiadavke stabilizácie pomerov P., a zverenie do otcovej osobnej starostlivosti mal. P. navrhla aj matka maloletého. Súd prvej inštancie uviedol, že v prejednávanej veci neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že výchovné prostredie otca nie je po všetkých stránkach v prospech vývoja maloletého P.. Mal. S. súd prvej inštancie zveril do osobnej starostlivosti matky, tým vyhovel návrhu matky, nakoľko je to v najlepšom záujme maloletého s poukazom na doterajší stav vecí a požiadavke stabilizácie pomerov mal. S.. Uviedol, že neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že výchovné prostredie matky nie je po všetkých stránkach v prospech vývoja maloletého. Súd prvej inštancie mal za to, že je v záujme mal. S., aby vyrastal v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, finančnej gramotnosti, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch. Podľa názoru súdu prvej inštancie, tieto všetky záujmy je možné v súčasnosti zabezpečiť práve zverením mal. S. do osobnej starostlivosti matky so široko upraveným stykom otca s maloletým.

7. Súd prvej inštancie pri úprave styku otca s mal. S. sledoval prvoradý záujem dieťaťa, aby bol zabezpečený jeho kontakt s oboma rodičmi v rozsahu, ktorý je potrebný pre zdravý vývin maloletého dieťaťa. Uviedol, že mal. S. má s otcom vytvorený vzťah v potrebnej kvalite, je potrebné umožniť pravidelný kontakt s maloletým v rozsahu, ktorý umožní vytváranie ďalších vzájomných väzieb. Súd prvej inštancie mal za to, že ním upravený styk otca s maloletým je dostatočný na zachovanie zdravého vzťahu medzi rodičom a dieťaťom a zároveň zohľadňuje aj potreby a vek maloletého S.. Nie je podľa súdu prvej inštancie preukázané, že by otec na maloletého vplýval negatívnym spôsobom. Súd prvej inštancie uviedol, že spoločne trávené chvíle s otcom sú pre maloleté dieťa tak prínosné po stránke emočnej, ako aj po stránke intelektuálnej. Zdôraznil, že rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije pravidelne, má právo na kontakt s maloletým dieťaťom, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovu prítomnosťou, či príkladom, ktorá je, ako je vo všeobecnosti známe, tou najúčinnnejšou výchovnou metódou. Námitka matky na negatívny vplyv otca na maloletého nebola preukázaná. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že nepochybne treba brať na zreteľ schopnosť rodičov vzájomne komunikovať a možnosť dodržiavania režimu maloletého dieťaťa u druhého rodiča, ktorému maloleté dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti. Uviedol, že otec prejavil vôľu a ochotu sa o maloletého S. starať a prispôbiť sa jeho dennému režimu, školským potrebám, ako aj mimoškolským aktivitám, vhodná komunikácia medzi rodičmi ohľadom denného režimu bude nápomocná zdravému vývoju maloletého S..

8. Pokiaľ ide o úpravu styku maloletého S. s otcom, súd prvej inštancie uviedol, že za podmienky, že druhý rodič má záujem sa s maloletým dieťaťom stykať, čo otec maloletého S. preukázal, jeho povahové vlastnosti neodôvodňujú predpoklad, že bude na maloleté dieťa negatívne vplyvať a je schopný sa o maloleté dieťa počas doby styku postarať, je v záujme súdu styk maloletého S. s otcom bez najmenších pochybností náležite upraviť. Poznamenal, že tento stav je pre maloleté dieťa tak prínosný po stránke emočnej, ako aj po stránke intelektuálnej, záujem maloletého dieťaťa sa hodnotí v spojitosti s ostatnými v konaní vykonanými dôkazmi a zistenými skutočnosťami. Súd prvej inštancie iba zdôraznil, že bezproblémový styk a preberanie si maloletého S. môže prispieť k jeho zdravému vývoju, pričom príprava na styk je dôležitá predovšetkým v psychickej rovine. Uviedol, že každý z rodičov musí v maximálne možnej miere dieťaťu vstúpiť dôležitosť druhého rodiča. So zreteľom na uvedené, čo sa týka rozsahu styku, rovnako vychádzajúc aj z odporúčania kolízneho opatrovníka, súd prvej inštancie upravil styk otca s mal. S. v rozsahu, ako uviedol vo výroku rozsudku. Takto upravený bežný styk súd prvej inštancie hodnotí ako za najprospešnejší pre mal. S.. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní v otázke rozsahu styku nemohol nevziať odkaz dlhotrvajúci eskalujúci konflikt medzi rodičmi, ktorý sa prejavuje následne aj pri vývoji mal. S., preto bolo primárnym vo veci rozhodnúť a nastaviť pravidlá direktívne súdnou cestou. Súd prvej inštancie dal rodičom do povedomia, že je rozhodne potrebné zastabilizovať prostredie S. vrátane stretávania s druhým rodičom, a ak sa to rodičom osvedčí, otcovi nič nebráni v samostatnom konaní následne opätovne otvoriť otázku úpravy a rozšírenie styku prípadne iný spôsob zverenia. Súd prvej inštancie upravil stretávanie sa otca s mal. S. cez sviatky a prázdniny, porovnával návrhy oboch rodičov a prihliadal na prvotný záujem maloletého. Súd prvej inštancie rozhodol, že nakoľko ani jeden z rodičov nie je obmedzený vo svojich právach, obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

9. Pri rozhodovaní o výške výživného rodičov súd prvej inštancie prihliadal na odôvodnené potreby detí i na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinných rodičov. Pri určení výživného vzal súd prvej inštancie do úvahy zárobkové možnosti, schopnosti a zdravotný stav oboch rodičov, vek a odôvodnené potreby detí, navrhovanú výšku výživného rodičmi a kolíznym opatrovníkom detí a taktiež skutočnosť, že deti sa majú podieľať na životnej úrovni svojich rodičov. Súd prvej inštancie skúmal potreby detí, ktoré sú zdravé, majú len bežné ochorenia, mal. S. navštevuje základnú školu a mal. P. Billingválne gymnázium C. S. Lewisa, ani jeden z rodičov nemá iné vyživovacie povinnosti. Pri určovaní výšky výživného sa súd prvej inštancie osobitne vysporiadal s príjmami rodičov, ako aj s ich reálnymi možnosťami a schopnosťami dosahovať príjem v pomere k výdavkom, ktoré sami rodičia v konaní deklarovali ako ich pravidelné mesačné výdavky. Súd prvej inštancie uviedol, že matka je zamestnaná vo firme M. A., N..V..Q., v ktorej má netto mesačný príjem 25,98 Eur, ide o jedno osobovú s.r.o., v ktorej je matka konateľka a spoločníčka, predmetom firmy je umelecká tvorba. Uviedol, že z obsahu daňového priznania matky vyplýva, že za rok 2020 mala celkové príjmy 1.652,50 Eur a výdavky 1.203,06 Eur, základ dane 449,44 Eur a daňový preplatok 51,08 Eur, za rok 2021 daňové priznanie nedoložila. Súd prvej inštancie uviedol, že matka v konaní prezentovala, že jej mesačné výdavky na mal. S. sú vo výške 1.141,93 Eur (bod. 20 odôvodnenia), jej mesačné výdavky si súd ustálil min. sumou 389,79 Eur (viď. bod 2 odôvodnenia), čiže jej mesačný príjem musí byť minimálne v sume 1.531,72 Eur. Matka súd prvej inštancie nepresvedčila, že má mesačný príjem len cca 25,98 Eur resp. plynúci z daňového priznania za rok 2020 a preto u nej vychádzal z potencionálneho príjmu, ktorý si ustálil práve v sume jej min. mesačných pravidelných výdavkov v sume 1.531,72 Eur.

10. Súd prvej inštancie sa vypořiadal a ustálil si aj príjem otca, ktorý v konaní predkladal potvrdenia o príjme a výplate nemocenského. Odôvodnil, že z listín vyplynul príjem otca za obdobie 9/2020 do 8/2021 v priemere netto mesačne 457,42 Eur, otec je zároveň konateľom spoločnosti N., N. N..V..Q.. a zamestnancom vo firme N., N. N..V..Q., ktorá spoločnosť je vlastníkom domu, v ktorej otec býva. Otec súdu prvej inštancie uvádzal, že jeho mesačné náklady na 6 izbový dom sú celkovo 320,- Eur, pritom ide o dom v časti Bratislava - Rusovce. Súd prvej inštancie poukázal na to, že z obsahu spisu vedenom na OS BA III, č.k. 25Cb/131/2019-375 zo dňa 28.02.2022 vyplýva, že otec je N. v obchodnej spoločnosti LUXURA TAN s.r.o. (IČO 46719563, viď č.l. 1451). Súd prvej inštancie obdobne ako u matky vychádzal zo zárobkových možností a schopností a celkových majetkových pomerov. Ďalej prihliadal na to, že mesačné výdavky na syna P. určil sumou 1.694,- Eur, mesačné výdavky len na nájom a elektriku v dome 320,- Eur. Vzhľadom na to, že jeho výdavky vysoko prevyšujú jeho príjmy súd prvej inštancie bol toho názoru, že otec má omnoho vyšší príjem než v konaní deklaruje, preto aj pri otcovi bol súd prvej inštancie nútený vychádzať z princípu proporcionality príjmov, sekundárne súd prvej inštancie prihliadal na to, že pokiaľ otec býva v dome svojho zamestnávateľa len za 200,- Eur, pričom hodnota nájmu

v obdobných nehnuteľnostiach v Rusovciach je rozhodne vyššia ako 200,- Eur mesačne, súd prvej inštancie bol toho názoru, že otec má príjem min. v sume 2.500,- Eur, pričom do tejto sumy započítal už aj výdavky na jeho stravu, výdavky spojené s užívaním motorového vozidla, prípadne výdavky na jeho osobný život. Pokiaľ by otec aj tvrdil, že rozdiel príjmov a výdavkov pokrýva finančnou pomocou od príbuzných napr. matky, súd prvej inštancie uviedol názor, že aj takýto druh finančnej pomoci by kvalifikoval, ako príjem v podobe daru. Vzhľadom na takto ustálený otcov potencionalný príjem, bol aj základom pri určovaní výšky výživného na mal. S.. Súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného vychádzal nielen z majetkových pomerov rodičov, ale aj toho, aká suma výdavkov na deti má objektívny charakter. Z otcom špecifikovaných výdavkov na syna P. súdu prvej inštancie vyšlo, že sú objektívne len do sumy 800,- Eur a keďže sa obaja rodičia majú rovnomerne podieľať na výdavkoch, určil matke povinnosť platiť výživné na mal. P. 400,- Eur mesačne. Súd prvej inštancie neprihliadal u P. na výdavky za športové voľnočasové aktivity 180,- Eur, dovolenky a výlety 190,- Eur, ďalšie voľnočasové aktivity v sume 60,- Eur, vitamíny a lieky 25,- Eur, kaderník a kozmetika 55,- Eur, lebo otec ich výšku súdu prvej inštancie nepreukázal. Pri strave vyhodnotil, ako objektívny výdavok na dieťa vo veku P. sumu 200,- Eur, pričom vyššie výdavky otec nepreukázal. Pri určovaní výšky výživného otcovi na mal. S. súd prvej inštancie vychádzal zo zaužívanej súdnej praxe, a to, že pri určovaní konkrétnej výšky výživného na dieťa má byť životná úroveň rodičov a detí v zásade rovnaká. Súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že matka býva v 3 izbovom byte a otec býva v 6 izbovom dome, mal. S. by mal pritom mať rovnakú životnú úroveň, ako otec a jeho brat P.. Súd prvej inštancie ďalej objektívne vyhodnocoval výdavky matky na mal. S., ktorá ich špecifikovala pravidelnou mesačnou sumou 1.141,93 Eur. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že vzhľadom na reálne preukázané pomery rodičov a nimi vyšpecifikované výdavky, otec je reálne schopný platiť mesačne na mal. S. sumu 800,- Eur.

11. Súd prvej inštancie zamietol návrh na dokazovanie, a to znaleckým dokazovaním súdnym znalcom za účelom zistenia názoru maloletého dieťaťa S., a to prostredníctvom Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s.r.o., Ernstova Basta č. 2, 940 62 Nové Zámky, taktiež zamietol návrh matky a nepripustil vykonanie dôkazu, a to výsluchu maloletého S. a zamietol návrh na výsluch maloletého P., nakoľko maloleté deti boli vystavované už toľkým znaleckým dokazovaniam a sú neustále vystavované stresom, tlaku zo strany oboch rodičov, že ďalšie znalecké posudzovanie by bolo len kontraproduktívne, neúčelné a v neprospech aktuálneho psychického zdravého vývoja detí. V tomto konaní súdu prvej inštancie postačovali znalecké posudky súdných znalcov vyhotovených v konaní sp.zn. 3P/101/201/-2453, ako aj ďalšieho znaleckého posudku a odborného vyjadrenia súdneho znalca K.. F. Q.. Z rovnakého dôvodu súd prvej inštancie zamietol aj návrh na dokazovanie, a to výsluchom znalca K.. F. Q., keďže bol vysluchnutý vo vyššie uvedenom konaní a zároveň bol otcom maloletých predložený v tomto konaní ním vypracovaný znalecký posudok. Súd prvej inštancie zamietol návrh na doplnenie dokazovania, navrhnutý matkou maloletých za účelom zistenia aktuálneho zdravotného stavu otca a vykonania dopytu na I. L. K.Q., M..N., a zaslanie údajov a poskytnutie zdravotnej starostlivosti v priebehu trvania poisťného vzťahu a taktiež zamietol návrh na doplnenie dokazovania, za účelom vykonania dopytu na všeobecného lekára otca S.. S. Š. a žiadosti o podrobné vyjadrenie k aktuálnemu zdravotnému stavu pacienta, predovšetkým akú má potvrdenú diagnózu, akú podstupuje liečbu, aká je prognóza ďalšieho vývoja ochorenia, nakoľko za takto zisteného skutkového stavu by znalecké dokazovanie bolo nehospodárne a neúčelné.

12. Proti výrokom IX. a X. rozsudku súdu prvej inštancie podala matka maloletých detí v zákonnej lehote odvolanie, nakoľko je toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci; že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Matka v odvolaní uviedla, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím v časti rozvodu manželstva, zverenia maloletých detí do starostlivosti, toho ktorého rodiča, s výškou určenej vyživovacej povinnosti i s určením, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, v žiadnom prípade sa však nie je možné stotožniť s rozhodnutím súdu prvej inštancie o rozsahu úpravy styku otca s maloletým S.. Matka namietala, že právny zástupca matky sa voči tomuto postupu súdu prvej inštancie ako zjavne nesprávnemu, nereflektujúcemu aktuálny skutkový stav, ani potreby maloletých detí, ohradil už na pojednávaní dňa 21.4.2022, kde poukazoval na konkrétne skutočnosti. V tejto súvislosti matka vyčerpávajúcim spôsobom opísala odvolaciemu súdu opätovne skutočnosti, pre ktoré má za to, že v danej veci došlo od posledného rozhodnutia súdu k podstatnej zmene pomerov, tak

na strane rodičov, ako aj na strane maloletého dieťaťa. Zdôraznila, že aktuálna úprava styku bola daná v r. 2018 a toho času nevyhovuje potrebám maloletého S., jeho dennému režimu, ani prianiam samotného dieťaťa. Poukázala na to, že od jesene 2021 sa obaja rodičia obracali na súd s návrhmi na nariadenie neodkladného opatrenia na dočasnú úpravu pomerov medzi rodičmi a maloletým S., práve z dôvodu, že úprava styku otca s maloletým z r. 2018 podľa názoru oboch rodičov, podľa vyjadrení maloletého S. i vyjadrení kolízneho opatrovníka v predmetnom konaní nie je vyhovujúca. Ďalej poukázala na to, že Krajský súd v Bratislave v dvoch posledných uzneseniach zo dňa 22.12.2021, sp.zn. 11CoP/415/2021-527 a zo dňa 04.04.2022, sp.zn. 11CoP/82/2022, ktorými rozhodoval o podaných odvolaniach rodičov voči neodkladným opatreniam zdôraznil potrebu vykonať vo veci samej náležité dokazovanie za účelom zistenia skutočného stavu veci a aktuálne zistenie názoru maloletého S., ktoré bolo naposledy realizované súdom v r. 2018 ešte v súvislosti s výberom materskej školy maloletého. Dodala, že z dôvodov popísaných vyššie, na základe usmernenia KS BA a kvôli zdĺhavosti tohto konania matka iniciovala konanie o zmenu ÚPP do rozvodu manželstva, vedené toho času na Okresnom súde Bratislava I, sp.zn. 2P/13/2022. Ďalej matka zdôraznila, že jej právny zástupca súd prvej inštancie tiež upozorňoval, že úprava styku rodičov s deťmi počas školských prázdnin upravená rozsudkom OS BA I v spojení s KS BA je zlá, nevhodná a kvôli svojej neurčitosti vyvolávajúca zbytočné ďalšie konflikty medzi rodičmi. Ďalej matka zopakovala, že v dostatočnom časovom predstihu pred pojednávaním oznámila súdu prvej inštancie, že maloletý S. vzhľadom na nové skutkové (a právne) okolnosti chce prísť uviesť v rámci výsluchu, čo by chcel on a požiadala o zistenie aktuálneho názoru maloletého podľa § 38 CMP súdom. V tejto súvislosti matka namietala, že napriek týmto skutočnostiam súd prvej inštancie návrh všetkých účastníkov konania a ich zástupcov na zistenie názoru maloletého zamietol vykonať. Matka opísala odvolaciemu súdu, že hneď v úvode pojednávania informovala súd prvej inštancie, že mal. S. čaká vonku s doprovodom a žiadala, aby súd prvej inštancie pred začatím pojednávania s rodičmi vypočul obe maloleté deti a tieto mohli ísť domov. V nadväznosti na uvedené namietala, že súd prvej inštancie nechal dve maloleté deti viac ako 5 hodín čakať pred pojednávacou miestnosťou, a to napriek tomu, že opakovane upozorňovala súd prvej inštancie, že deti by mali byť vypočuté na začiatku. Ďalej matka namietala veľmi neštandardný postup zákonnej sudkyne, ktorá v úvode pojednávania na cca pol hodinu vypla nahrávacie zariadenie s odôvodnením, že sa majú pokúsiť o uzatvorenie rodičovskej dohody. Na základe vyššie uvedeného považuje matka napádané rozhodnutie za alibistické, nakoľko sa súd prvej inštancie nevysporiadal so žiadnymi novými skutočnosťami, riadne nevykonala potrebné dokazovanie, nevypočul mal. deti a v zásade len prebral rozhodnutie z r. 2018 zrejme „ M. J. V., ako to aj uviedol súd prvej inštancie na pojednávaní, kvôli podanej ústavnej sťažnosti matkou. Podľa matky odôvodnenie napádaného rozhodnutia nie je jasné, výstižné ani presvedčivé, ale naopak je značne neprehľadné, nejasné až zmätočné v dôsledku jeho protichodných záverov. Matka poukázala na skutočnosť, že vada konania spočívajúca v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia je v zmysle ustálenej judikatúry vo svojej podstate porušením základného práva účastníka konania na spravodlivý proces a v tejto súvislosti poukázala napríklad na uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 5 Cdo 200/2014, rozhodnutia ÚS SR pod sp.zn. II. ÚS 311/07, sp.zn. I. ÚS 243/07, sp.zn. IV. ÚS 14/07, sp.zn. I. ÚS 265/05, sp.zn. I. ÚS 33/2012, sp.zn. III. ÚS 199/09, sp.zn. II. ÚS 251/04, sp.zn. III. ÚS 209/04, a ďalšie. Na základe vyššie uvedeného matka žiada, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutých výrokoch IX. a X zmenil nasledovne: otec má právo stretávať sa s maloletým S. počas bežného roka každý kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod. mimo školských prázdnin, s tým že otec si maloletého prevezme a po skončení styku odovzdá v mieste bydliska matky. Ďalej sa upravuje styk otca s maloletým počas školských prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky nasledovne: - počas jarných prázdnin v každom nepárnom rok od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18.00 hod., - počas Veľkonočných prázdnin v každom párnom roku od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa veľkonočných prázdnin 18.00 hod., - počas letných prázdnin v každom roku od 16.7. od 10.00 hod. do 30.7. do 18.00 hod. a od 16.8. od 10.00 hod. do 30.8. do 18.00 hod., - počas vianočných prázdnin v každom párnom kalendárnom od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do 10.00 hod., a od 26.12. od 17.00 hod. do 28.12. do 17.00 hod. a v každom nepárnom roku od 10.00 do 26.12. do 17.00 hod. a od 28.12. od 17.00 do konca vianočných školských prázdnin, kedy si otec dieťa preberie v stanovenom čase v mieste bydliska matky a po skončení styku ho odovzdá v mieste bydliska matky.

13. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že vo veci úpravy styku maloletého S. s otcom má za to, že je potrebné stretávanie sa maloletého s otcom upraviť tak, aby to reflektovalo aj prianie samotného maloletého a prihliadalo na jeho názor, čím by sa predišlo aj k odmietavému postoju maloletého k realizácii styku s otcom a jeho problémovému priebehu, kedy maloletý začal odmietat

stretávanie sa s otcom v rozsahu ako je súdom určené. Kolízny opatrovník uviedol, že sa plne pridržiava jeho vyjadrení v zápisnici zo dňa 21.04.2022 z pojednávania na Okresnom súde Bratislava V v konaní č. 18P/115/2017.

14. Proti výrokom I., IV., VI., VIII, IX. a X. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie aj otec maloletých detí, a to z odvolacích dôvodov podľa ustanovení § 62 ods. 1 CMP, § 365 ods. 1 písm. b), d), e) a h) CSP. Odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP otec napadol skutočnosť, že maloletého P. zastupoval kolízny opatrovník, vo vzťahu ku ktorému boli dané zákonné dôvody na jeho odvolanie, pričom súd prvej inštancie sa s touto otázkou v konaní vôbec nevysporiadal. V tejto súvislosti otec poukázal na to, že v priebehu konania dvoma písomnými podaniami žiadal súd prvej inštancie o zmenu v osobe kolízneho opatrovníka maloletého P.. Ďalej otec vyčerpávajúcim spôsobom opísal odvolaciemu súdu priebeh rozhodovania súdu prvej inštancie o uvedených jeho návrhoch. V konkrétnom prípade je otec presvedčený, že súd prvej inštancie neskúmal obsah jeho podaní a tieto posudzoval formalisticky s poukazom na názov podaní (návrh na zrušenie uznesenia o ustanovení kolízneho opatrovníka, resp. návrh na zmenu kolízneho opatrovníka), pričom nesprávne súd prvej inštancie vyhodnotil, že nemá procesné prostriedky predpokladané slovenským právnym poriadkom na zmenu v osobe kolízneho opatrovníka, keďže takéto oprávnenie, resp. povinnosť vyplýva priamo z citovaného ustanovenia § 277 ods. 2 CMP. Pokiaľ sa týka hmotnoprávnej stránky veci, súd prvej inštancie sa podľa otca nedostatočne, resp. vôbec nezaoberal dôvodmi svedčiacimi pre odvolanie kolízneho opatrovníka. Otec namietal, že súd prvej inštancie v uznesení zo dňa 22.09.2021 konštatoval, že namietané pochybenia kolízneho opatrovníka spadajú do rámca konania na Okresnom súde Bratislava I, sp.zn. 3P/101/2017, a že vytýkané pochybenia neboli zistené v konaní na súde prvej inštancie. Podľa otca konanie na súde prvej inštancie bolo súbežne vedené s konaním na Okresnom súde Bratislava I, sp.zn. 3P/101/2017. Otec poukázal na to, že z uvedeného dôvodu kolízny opatrovník viedol pre obe konania iba jednu spisovú dokumentáciu, iba jeden poverený zamestnanec vykonával úkony kolízneho opatrovníka v oboch konaniach, v rovnakom čase kolízny opatrovník predkladal vyjadrenia, zisťoval pomery a zúčastňoval sa pojednávani v oboch konaniach. Ďalej otec namietal, že súd prvej inštancie ani len neprihliadol na záujem maloletého P. osobne sa vyjadriť k dôvodom, pre ktoré nechce, aby ho v konaní zastupoval UPSVaR Bratislava. V tejto súvislosti ďalej otec namietal, že porušenie práva maloletého P. je o to vážnejšie, pokiaľ sa na pojednávanie dňa 21.04.2022 osobne dostavila blízka osoba maloletého P., ktorá mala záujem a vyslovila by súhlas s ustanovením do funkcie kolízneho opatrovníka maloletému P., avšak súd prvej inštancie takúto osobu na pojednávaní dňa 21.04.2022 ani len nevypočul, pričom následne v bode 25 odôvodnenia uznesenia skonštatoval, že nezistil žiadnu blízku, resp. inú osobu v zmysle ustanovenia § 117 CMP, ktorá mohla byť do funkcie kolízneho opatrovníka namiesto UPSVaR Bratislava ustanovená. Otec tiež namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho návrhmi, ktoré uviedol v písomnom podaní zo dňa 02.11.2021, aby boli do funkcie kolízneho opatrovníka ustanovené subjekty ako Rada pre práva dieťaťa alebo iný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Ďalej otec zdôraznil, že maloletý P. sám a výslovne viackrát uviedol, že so zastupovaním UPSVaR Bratislava nesúhlasí a žiada zmenu v osobe kolízneho opatrovníka. Na žiadosť o zmenu a vyjadrenie názoru však súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nereagoval. V tejto súvislosti dal otec do porovnania rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č.k. 68P/274/2021-262, zo dňa 15.06.2022, ktorým zákonná sudkyňa zmenila napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka a do funkcie kolízneho opatrovníka ustanovila X. Š.. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP otec tiež uviedol, že v konkrétnom konaní preto vznikla procesne nezákonná situácia, kedy súd prvej inštancie pod zámienkou prerušenia pojednávania za účelom pokusu o uzavretie rodičovskej dohody (ako sa uvádza v zápisnici z pojednávania) vyslovil pred účastníkmi konania, ich právnymi zástupcami a kolíznym opatrovníkom svoje predbežné právne posúdenie, avšak toto nezachytil na zvukový záznam. Následne, tak podľa názoru otca, rozhodol v rozpore s tým, ako uvádzal počas prezentovania predbežného právneho názoru, čo však už súd prvej inštancie ani v odôvodnení rozsudku ani pri verejnom vyhlásení rozsudku žiadnym spôsobom neodôvodnil. Následne otec namietal nesprávne právne posúdenie veci, a to jednak vo vzťahu k nesplneniu predpokladov na zverenie maloletého S. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a vo vzťahu k zúženiu styku maloletého S. s otcom bez uvedenia konkrétnych a relevantných dôvodov. Otec sa nestotožňuje s právnym názorom súdu, že absencia vhodnej komunikácie medzi rodičmi je dôvodom, pre ktorý nemožno maloletého zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Otec je toho názoru, že takýto názor súdu prvej inštancie je prekonaný, a je najmä v rozpore s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Českej republiky. V tejto súvislosti otec poukázal na rozhodovaciu prax slovenských a českých súdov, ako napríklad na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 25.09.2014, sp.zn. I. ÚS 3126/13, na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 03.05.2022, sp.zn.

I. ÚS 3065/21, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 11CoP/76/2020 zo dňa 09.11.2021 a pod. Otec zdôraznil, že jediným dôvodom pre zhoršenú komunikáciu medzi rodičmi je skutočnosť, že matka neustále prejavuje nesúhlas s rozšírením styku otca s maloletým S., resp. neumožňuje vytvoriť maloletému S. a otcovi priestor na to, aby sa spolu častejšie stretávali. Vzhľadom na uvedené možno podľa otca konštatovať, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, kedy vyhodnotil z dôvodu nevhodnej komunikácie medzi rodičmi zverenie maloletého S. do striedavej starostlivosti oboch rodičov ako nemožné, resp. nevhodné. Ďalej otec v jeho odvolaní namietal, že súd prvej inštancie počas predbežného právneho posúdenia veci prezentoval názor o potrebe rozšírenia styku o jeden kalendárny deň v párnom kalendárnom týždni oproti pôvodnej úprave rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, keďže nemal za preukázané, že by otec akokoľvek negatívne na maloletého vplýval, práve naopak, súd prvej inštancie usúdil, že prítomnosť otca je v živote maloletého dôležitá. Podľa otca z neznámych dôvodov však súd prvej inštancie následne od prezentovanej potreby rozšírenia styku upustil a styk otca s maloletým dokonca o jeden kalendárny deň zúžil, a to bez uvedenia dôvodu, pre ktorý tak spravil. Podľa názoru otca v odôvodnení rozsudku absolútne absentuje úvaha, na základe akých skutočností súd prvej inštancie zúžil pôvodne realizovaný styk, keďže v konaní neboli preukázané žiadne dôvody na zúženie styku - práve naopak. V tejto súvislosti dodal, že takisto podľa neho absentuje úvaha, z akého dôvodu súd prvej inštancie aktuálne upravený styk v štandardnom rozsahu nerozšíril a takpovediac sa riadil rozsahom styku podľa rozsudku v konaní na Okresnom súde Bratislava I, sp.zn. 3P/101/2017, ktorý reflektoval dôkazný stav v roku 2017-2018, a nie dôkazný stav v roku 2022. Takisto je nutné podľa názoru otca súdu prvej inštancie vytknúť, že sa dôsledne neriadil konštatovaním Krajského súdu v Bratislave v uznesení, sp.zn. 11CoP/415/2021, v ktorom odvolací súd zdôraznil potrebu prihliadania na skutočnosť, že styk matky s maloletým P. sa nerealizuje a teda jediná možnosť, kedy sa maloletí bratia vidia a trávia spolu čas je počas realizácie styku maloletého S. s otcom. V neposlednom rade je nutné poukázať na znalecký posudok č. XX/XXXX znalca K.. F. Q., ktorého obsah súd prvej inštancie zhrnul v bode 26. odôvodnenia rozsudku a ktorý podporuje tvrdenie otca, že v záujme zdravého vývinu oboch súrodencov je potrebné rozšírenie styku otca s maloletým S.. V tejto súvislosti otec doplnil, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie vo vzťahu k matke a jej vplyvu na maloleté deti. Otec namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal dôvodmi, pre ktoré sa nerealizuje styk maloletého P. s matkou v zmysle rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 3P/101/2017, súd prvej inštancie vôbec neskúmal, či má matka potrebné rodičovské zručnosti a či je schopná konať v záujme maloletých detí, uprednostniť ich záujem pred svojimi záujmami. Ďalej otec namieta, že pokiaľ sa týka výšky výživného na obe maloleté deti, súd prvej inštancie nezistil skutočný stav veci potrebný pre rozhodnutie a zároveň vec nesprávne právne posúdil v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, resp. ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine vo vzťahu k príjmom matky. Otec namietal aj súdom prvej inštancie určenú nízku výšku výživného na maloletého P. a súdom prvej inštancie určenú vysokú výšku výživného na maloletého S.. Ďalej otec uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie vo výroku V. styk matky s maloletým P. neupravil, mal v závislosti od tohto výroku upraviť výšku výživného a prihliadať na to, že osobnú starostlivosť o maloletého P. zabezpečuje v plnom rozsahu a výlučne jedine otec, bez akejkoľvek súčinnosti a pomoci matky. Podľa názoru otca, zníženie výživného nie je zo strany súdu prvej inštancie vôbec zdôvodnené. V prvom rade otec považoval za nutné uviesť, že súd prvej inštancie nemal preukázaný reálny príjem matky, tento bol povinný v konaní skúmať a až po vyčerpaní všetkých dostupných prostriedkov na zistenie príjmu matky mal pristúpiť k domnienke o príjme matky. V tejto súvislosti otec poukázal pre porovnanie na to, že Okresný súd Bratislava I v konaní, sp.zn. 3P/101/2017, uložil účastníkom konania, t.j. oboj rodičom predložiť do konania bankové výpisy, ktorými by sa potvrdilo hradenie výdavkov na maloleté deti. Otec namietal, že v tomto konaní však súd prvej inštancie absolútne nedostatočným spôsobom skúmal príjmy a majetkové pomery matky, pričom výška potencionálneho príjmu 1.531,72 EUR absolútne nezodpovedá faktickému stavu. Ďalej otec argumentoval tým, že podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine je súd v prípade potencionality príjmu povinného rodiča povinný prihliadať na príjem vo výške 20-násobku sumy životného minima, čo by v konkrétnom prípade bolo 4.361,20 EUR. Ďalej otec namietal, že súd prvej inštancie takisto neprihliadol na skutočnosť, že matka je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti - 3 izbového bytu na veľmi lukratívnej adrese v Starom meste, pričom byt nie je zaťažený žiadnym hypotekárnym úverom a jeho hodnota môže v aktuálnom čase dosahovať aj sumu 800.000,- EUR. Podľa otca, pri príjme matky mal teda súd prvej inštancie prihliadať, nielen na potencionálny príjem, ale aj najmä na skutočnosť, že matka je majetná, keďže vlastní veľmi lukratívnu nehnuteľnosť. Ďalej podľa otca zo strany súdu prvej inštancie nebolo vysvetlené, aké konkrétne výdavky vzal do úvahy v sume 800,- EUR, keďže aj po odpočítaní položiek, ktoré súd prvej inštancie nevzal do úvahy vychádzajú výdavky na maloletého P. v sume 1.194,- EUR a nie v sume 800,- EUR. Pokiaľ sa týka námietky súdu prvej inštancie o tom, že otec nepreukázal vyššie uvedené výdavky na maloletého

P., je podľa otca zvláštne, že pri osobe matky súd prvej inštancie takúto skutočnosť nenamietal, keďže ani ona vo vzťahu k maloletému S. nepreukázala vynaloženie výdavkov na maloletého S.. Otec uviedol, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, prečo súd prvej inštancie nevezal do úvahy výdavky na športové voľnočasové aktivity, najmä pokiaľ vyplýva z konania, že maloletý P. chodí 6x do týždňa do fitness centra a pripravuje sa na fitness súťaže. Takisto vytykal, že absentuje úvaha, prečo súd prvej inštancie vzal do úvahy náklady na stravu výlučne v sume do 200,- EUR, ak je maloletý P. vo veku XX rokov, je vo vývine a stravuje sa niekoľkokrát do dňa, aj z dôvodu prípravy na fitness súťaže. Otec predložil tabuľku aktuálnych reálnych nákladov na stravu maloletého P., pričom zdôraznil, že takto vypočítaná hodnota dokonca skoro dvojnásobne prevyšuje hodnotu, ktorú otec v konaní prezentoval. Otec poukázal na to, že pokiaľ súd prvej inštancie akceptoval výdavky na stravu maloletého P. v sume maximálne 200,- EUR, je nepochopiteľné, prečo vo vzťahu k maloletému S. akceptoval výdavok na stravu vo výške 244,- EUR mesačne. Podľa otca rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku o určení vyživovacej povinnosti matky je nepreskúmateľný, a to aj následkom nezistenia skutočného stavu veci v konaní, ako aj skutočnosťou, že súd prvej inštancie sa dôsledne neriadil kritériami uvedenými v ustanovení § 75 ods. 1 Zákona o rodine, čoho následkom došlo k určení vyživovacej povinnosti v nízkej sume nezodpovedajúcej potrebám maloletého P. a príjmom a majetkovým pomerom matky. Ďalej otec uviedol, že súdom prvej inštancie stanovenú výšku výživného na maloletého S. považuje otec za neprimerane vysokú. Čo sa týka pomerov otca, je podľa otca nutné uviesť, že od posledného rozhodovania vo veci, t.j. v konaní pred Okresným súdom Bratislava I, sp.zn. 3P/101/2017 nedošlo k zmene jeho majetkových pomerov, došlo, ale k výraznej zmene v príjmových pomeroch otca, vzhľadom na jeho zhoršený zdravotný stav. Otec zdôraznil, že jeho aktuálny zdravotný stav neumožňuje v plnom rozsahu vykonávať pracovnú činnosť tak ako ju vedel vykonávať v roku 2018, kedy súd určil výživné na maloletého S. v sume 500,- EUR mesačne. Otec podotkol, že invalidný dôchodok bude jeho jediným príjmom. V tejto súvislosti otec namietal, že súd prvej inštancie na uvedené neprihliadal a určil mu vyššie výživné ako bol povinný platiť v čase, kedy mal dve zamestnania a bol po zdravotnej stránke plne spôsobilý. Otec dal do pozornosti odvolacieho súdu, že súdom prvej inštancie stanovená výška výživného 800,- EUR mesačne predstavuje 70 % matkou prezentovaných výdavkov na maloletého S. a poukázal na to, že ak súd prvej inštancie pri osobe maloletého P. uplatnil princíp pomerného delenia výdavkov medzi rodičmi, t.j. že každý z rodičov prispieva sumou vo výške polovice výdavkov, nie je zrejmé, a v odôvodnení rozsudku absentuje úvaha, prečo súd prvej inštancie vo vzťahu k maloletému S. upustil od tohto princípu a zaviazal otca, aby znášal 70 % celkových matkou prezentovaných výdavkov na maloletého S., najmä pokiaľ aj naďalej otec v čase svojho styku zabezpečuje starostlivosť o maloletého a hradí výdavky maloletého, ktoré mu v tom čase vzniknú. Otec zdôraznil, že rozsudok vo vzťahu k výroku o určení vyživovacej povinnosti otca je nepreskúmateľný, a to aj následkom nezistenia skutočného stavu veci v konaní, ako aj skutočnosťou, že súd prvej inštancie sa dôsledne neriadil kritériami uvedenými v ustanovení § 75 ods. 1 Zákona o rodine, čoho následkom došlo k určení vyživovacej povinnosti v neprimerane vysokej sume nezodpovedajúcej príjmom a majetkovým pomerom otca. Ďalej otec namietal zmatečnosť výroku IX., ktorým súd prvej inštancie upravil rozsah styku otca s maloletým S.. Aj napriek tomu, že otec je oprávnený na styk s maloletým S. každý nepárny kalendárny týždeň od piatka od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod., súd nesprávne upravil povinnosť otca odovzdať maloletého v piatok v nepárnom kalendárnom týždni o 07.45 hod. v školskom zariadení a v prípade, ak maloletý školské zariadenie nenavštívi, súd uložil otcovi povinnosť odovzdať maloletého v bydlisku matky. Dodal, že uvedená časť výroku nedáva žiaden zmysel, keďže otec podľa napádaného rozsudku začína realizovať styk v piatok nepárny kalendárny týždeň až od 16.00 hod., t.j. v piatok v nepárny kalendárny týždeň odovzdáva maloletého v školskom zariadení v ranných hodinách matka. Na záver otec namietal, že súd prvej inštancie nevypočul maloletého P., ktorý sám inicioval svoje vypočutie. Otec zastáva názor, že pokiaľ iniciuje svoje vypočutie sám maloletý, je povinnosťou súdu vytvoriť priestor a jeho názor si vypočuť. Vzhľadom na naplnenie odvolacích dôvodov otec navrhuje, aby odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP vydal nasledovné uznesenie: ruší sa rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.04.2022, č.k. 18P/115/2018-1502 a vec sa vracia na nové konanie a rozhodnutie. Alternatívne, aby odvolací súd postupom podľa § 388 Civilného sporového poriadku vydal nasledovný rozsudok: Mení sa rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.04.2022, č.k. 18P/115/2018-1502 nasledovne: IV. Matka maloletého P. je povinná platiť výživné na maloletého P. H. sumou 800,- EUR mesačne, ktoré je povinná platiť do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám otca maloletého. VI. Súd zveruje mal. S. H. na čas po rozvede do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý páry kalendárny týždeň od pondelka od 8.00 hod. do pondelka nasledujúceho (nepárneho) kalendárneho týždňa do 8.00 hod., s výnimkou jarných, veľkonočných, letných, jesenných a zimných školských prázdnin a Vianoc; otec je povinný

zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý nepárny kalendárny týždeň od pondelka od 8.00 hod. do pondelka nasledujúceho (párneho) kalendárneho týždňa do 8.00 hod., s výnimkou jarných, veľkonočných, letných, jesenných a zimných školských prázdnin a Vianoc; počas jarných školských prázdnin je matka povinná zabezpečiť starostlivosť o maloletého každý párny rok, a to od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18.00 hod.; počas jarných školských prázdnin je otec povinný zabezpečiť starostlivosť o maloletého každý nepárny rok, a to od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18.00 hod.; - počas veľkonočných školských prázdnin je matka povinná zabezpečiť starostlivosť o maloletého každý nepárny rok, a to od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18.00 hod.; počas veľkonočných školských prázdnin je otec povinný zabezpečiť starostlivosť o maloletého každý párny rok, a to od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18.00 hod. počas letných školských prázdnin, každý rok, je matka povinná zabezpečovať starostlivosť o maloletého od 01.07. od 10.00 hod. do 16.07. do 10:00 hod. a od 01.08. od 10.00 hod. do 16.08. do 10:00 hod.; počas letných školských prázdnin, každý rok, je otec povinný zabezpečovať starostlivosť o maloletého od 16.07. od 10.00 hod. do 01.08. do 10:00 hod. a od 16.08. od 10.00 hod. do 31.08. do 18.00 hod.; počas jesenných školských prázdnin je matka povinná zabezpečiť starostlivosť o maloletého každý nepárny rok, a to od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18.00 hod.; počas jesenných školských prázdnin je otec povinný zabezpečiť starostlivosť o maloletého každý párny rok, a to od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18.00 hod.; počas Vianoc a zimných školských prázdnin je matka povinná zabezpečiť starostlivosť o maloletého každý nepárny rok od 24.12. od 17.00 hod. do 26.12. do 10.00 hod. a od 27.12. od 10.00 hod. do 31.12 do 18.00 hod. a každý nepárny rok od prvého dňa prázdnin do 24.12 do 17.00 a od 26.12. od 10.00 hod. do 27.12. do 10.00 hod. a od 31.12 od 18.00 hod. do posledného dňa zimných školských prázdnin do 18.00 hod.; počas Vianoc a zimných školských prázdnin je otec povinný zabezpečiť starostlivosť o maloletého každý párny rok od 24.12. od 17.00 hod. do 26.12. do 10.00 hod. a od 27.12. od 10.00 hod. do 31.12 do 18.00 hod. a každý párny rok od prvého dňa prázdnin do 24.12 do 17.00 a od 26.12. od 10.00 hod. do 27.12. do 10.00 hod. a od 31.12 od 18.00 hod. do posledného dňa zimných školských prázdnin do 18.00 hod.; VIII. Súd neurčuje výživné na maloletého S. H. z dôvodu jeho zverenia do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. V časti výroku II., III., V., VII. ostáva rozsudok prvej inštancie bez zmeny. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

15. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že napriek tomu, že matkou uplatnené odvolacie dôvody voči rozsudku súdu prvej inštancie sa prelínajú s jeho odvolacími dôvodmi, otec nesúhlasí s tvrdeniami a skutočnosťami prezentovanými v odvolaní matky. Otec poukázal na to, že matka v odvolaní namieta jeho povahové vlastnosti, avšak nepoukázala na jediný dôkaz, ktorým by svoje tvrdenie preukázala. Tvrdenia matky, podľa ktorých údajne otec nemá zvládať výchovu staršieho syna, možno považovať podľa otca za absurdné vzhľadom na skutočnosť, že starší syn sa odmieta s matkou stretávať práve pre jej povahové vlastnosti. Podľa otca to, že maloletý P. vo veku skoro 17 rokov chodí s kamarátmi von len svedčí o tom, že P. má sociálne väzby s rovesníkmi, čo je v tomto veku normálne. Dodal, že je dobre informovaný o P. vychádzkach, kam šiel, s kým a kedy sa vráti. Podľa názoru otca, postup matky, keď táto „vyťahuje“ pred súdom to, že mal. P. bol večer v klube, dokonca nemá problém krivo obviniť svojho syna z požívania alkoholu, no o iných jeho vlastnostiach alebo o tom, že sa na výchove staršieho syna vôbec nepodieľa, sa nezmieňuje, skutočne potvrdzuje, že matka bude tvrdiť čokoľvek, len aby obmedzila styk otca s mladším synom S. a styk bratov navzájom. Ďalej otec poukázal na to, že keďže matka je dlhodobo schopná akceptovať iba názor a vyjadrenia ňou vybratých psychológov, oslovil K.. Z. S., dlhoročnú psychologičku matkinej rodiny, ktorej za účelom objasnenia vybratých skutočností dal otec vypracovať Odborné stanovisko zo dňa 01.07.2022. Poukázal na to, že zo stanoviska vyplýva nevhodnosť konania matky vo vzťahu k S., poukazuje na rozpor, že maloletý údajne odmieta prespať u otca cez týždeň, keď prázdniny trávi s otcom, k čomu je potrebné zistiť, čo maloletého vedie k tomuto postoju. Stanovisko poukazuje aj na dôležitosť kontinuity súrodeneckých väzieb a poukazuje na to, že čo najširší styk ochráni deti od dvojakej straty (rodiča a súrodenca) a je šancou aj na reparáciu vzťahu matky a maloletého P.. K tomu, že matka v jej odvolaní poukazuje na to, že ponechanie mal. S. v jej starostlivosti má údajne plne korešpondovať so záujmami a potrebami mal. S. a údajne i ním konštantne deklarovaným názorom, otec uviedol, že ponechanie mal. S. v starostlivosti matky s tak zúženým stykom otca s S., ako to bolo stanovené v zmysle napadnutého rozsudku nie je a nemôže byť v záujme mal. S. a už vôbec to nekorešponduje s mal. S. deklarovaným názorom. Tvrdenia matky, že mal. S. by ho mal odmietať sa podľa otca nezakladajú na pravde. V tejto súvislosti uviedol, že matka dlhodobo vystavuje mal. S. konfliktu lojality a manipuluje ho proti nemu a bratovi P., mal. S. v prítomnosti matky tomuto tlaku vzhľadom k svojmu veku nevie odporovať. Ďalej otec k tomu, že matka uvádza že

došlo k podstatnej zmene pomerov, uviedol, že súhlasí s tým, že k zmene pomerov došlo a aktuálna úprava styku otca s mal. S., daná v r. 2018, je nevyhovujúca, avšak (na rozdiel od tvrdení matky) táto zmena pomerov vyžaduje práve rozšírenie tohto styku, ako otec riadne zdôvodnil v odvolaní otca. V tejto súvislosti poukázal na to, že jeho styk s mal. S. sa v zmysle predbežne vykonateľného prvoinštančného rozsudku v konaní na čas do rozvodu realizoval takmer tri roky bezproblémovo a dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/415/2021-527, ktorý zrušil neodkladné opatrenie, keďže nevezhladol dôvody, pre ktoré by bolo potrebné pristúpiť k tak ráznemu obmedzeniu styku otca s S.. Pokiaľ ide o podania účastníkov na nariadenia neodkladného opatrenia, otec uviedol, že sériu neodkladných opatrení spôsobila matka, ktorá sa s blížiacim termínom pojednávania v konaní o rozvod snažila maximálne obmedziť kontakt otca s maloletým S. a rozdeliť tak súrodencov. V tejto súvislosti otec poukázal na to, že jeho podania na nariadenie neodkladného opatrenia nikdy nesmerovali k obmedzeniu väzieb medzi bratmi a ich cieľom nikdy nebolo vylúčenie matky z S. a P. života. Práve naopak, otec sám v konaní pod sp.zn. 7P/13/2021 požiadal o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bolo matke nariadené sa s mal. P. stretávať, otec bol iniciátorom mediácií, výchovných opatrení, dohôd rodičov, navrhoval matke ísť za mal. P. a matka toto ignorovala. Otec zdôraznil, že cieľom ním podaných neodkladných opatrení bolo zvrátenie stavu požadovaného matkou a zabezpečenie pravidelného a rovnomerného kontaktu medzi otcom a mal. S. a medzi súrodencami. Ďalej otec uviedol, že možno súhlasiť s tvrdením matky, že súd prvej inštancie napriek aktuálnym rozhodnutiam Krajského súdu v Bratislave vo veciach neodkladných opatrení (jedno zo dňa 22.12.2021 a druhé zo dňa 04.04.2022) a zdôraznenej potreby vykonať náležité dokazovanie v merite veci, toto dokazovanie odignoroval a vôbec nevykonával. Otec má však za to, že vykonaním riadneho a náležitého dokazovania vo veci samej by došlo k preukázaniu skutočností, ktoré tvrdí a potvrdeniu nárokov v zmysle jeho návrhov k otázke styku s mal. S., či výživného a poukázal na svoje odvolanie. Podľa názoru otca matkou iniciované konanie na zmenu už realizujúcej sa úpravy rodičovských práv a povinností bolo v celom rozsahu zbytočné a nedôvodné. Pokiaľ ide o úpravu styku počas školských prázdnin, otec súhlasí s nerovnomerným rozvrhnutím jeho styku s mal. S. počas párneho a nepárneho roka a obdobne ako matka navrhoval, aby v príslušnom roku, kedy má počas jarných prázdnin mal. S. jeden z rodičov, bol S. v danom roku počas Veľkonočných sviatkov s druhým rodičom, teda tak, ako uvádza aj matka, aby sa dlhé prázdniny medzi rodičmi striedali. Otec nerozumie tomu, prečo súd prvej inštancie nezohľadnil žiadosti rodičov a iracionálne si rozhodol po svojom. Ďalej čo sa týka zistenia názoru maloletého S., otec uviedol, že spôsob zistenia názoru mal. S. prostredníctvom znalca otec odôvodňoval najmä radikálnou zmenou v správaní matky a jej manipulácii mal. S. proti otcovi a staršiemu synovi P. Otec sa preto dôvodne obáva, že ak by bol názor mal. S. zisťovaný prostredníctvom súdu, výpoveď S. a zisťovanie jeho názoru by boli značne ovplyvnené postojom a inštrukciami preferenčného rodiča - matky. V tejto súvislosti otec na oporu svojich tvrdení poukázal na konkrétne body Odborného stanoviska K.. S., ako aj odpovede na otázky v znaleckom posudku č. XX/XXXX a č. X/XXXX. Pokiaľ ide o nevhodný postup súdu prvej inštancie týkajúci sa čakania detí pred pojednávacou miestnosťou ku ktorým sa matka v jej odvolaní vyjadruje, otec poukázal vyčerpávajúcim spôsobom na rozdielnosť prístupu každého z rodičov čo sa týka danej situácie. Otec uviedol, že matka zavádza súd, keď tvrdí, že na začiatku pojednávania súd prvej inštancie informovala o prítomnosti maloletého S., keďže až po takmer 2 hodinách pojednávania oznámila, že vie zabezpečiť prítomnosť maloletého a poukázal v tejto súvislosti na nahrávku z predmetného pojednávania. Otec zdôraznil, že rozdiel medzi prítomnosťou maloletého S. a maloletého P. na pojednávaní bola v tom, že P., ktorý je takmer plnoletý sa na pojednávanie dostavil sám a opakovane sa dožadoval byť vypočutý pred súdom. Otec podotkol, že desaťročný S. na rozdiel od P. nebol prítomný na pojednávaní, preto je presvedčený, že sa jedná o zneužitie maloletého matkou k splneniu vlastných cieľov. K nevhodnému postupu súdu prvej inštancie týkajúceho sa vypnutia nahrávacieho zariadenia, otec uviedol, že taktiež nepovažuje takýto postup súdu prvej inštancie za štandardný, a naopak, ho považuje za procesne nezákonný. V tejto súvislosti poukázal na to, že k uvedenému sa podrobne už vyjadril v jeho odvolaní. Dodal, že matka však zavádza, pokiaľ tvrdí, že v rámci vysloveného predbežného právneho názoru súdu prvej inštancie ohľadne styku otca s mal. S. mal súd prevziať rozhodnutie z konania na čas do rozvodu. Ďalej pokiaľ ide o súkromné znalecké posudky, otec zdôraznil, že CMP ani CSP nevyklučuje ich vypracovanie v poručníckych veciach. Poukázal na to, že ich závery nevychádzali z jeho subjektívnych názorov. K spochybňovaniu znaleckých posudkov matkou, otec iba uviedol, že matka nedôvodne bez vyvrátenia správnosti záverov znaleckých posudkov, tieto spochybňuje. Následne poukázal na to, že matka nechala vyšetrovať maloletého S. minimálne u šiestich psychológov, pričom pre porovnanie uviedol, že on zabezpečil len 3 vyjadrenia psychológov. Na záver vyjadrenia otec uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami a skutočnosťami uvádzanými matkou v odvolaní matky, matka svoje tvrdenia nijako nepreukázala a v zmysle skutočností uvedených otcom vyššie je zrejmé, že v mnohých skutočnostiach

hrubo zavádzala odvolací súd a opakovane neuviedla skutočnosti pravdivo. Otec podal voči rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, nakoľko má za to, že rozsudok nie je správny ani spravodlivý.

16. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec podal odvolanie proti výroku I. napádaného rozsudku, a to napriek tomu, že na pojednávaní dňa 21.4.2022 explicitne uviedol, že s návrhom matky súhlasí a zhodne s ňou žiada manželstvo rozviesť ako nefunkčné, pričom v celom svojom odvolaní napádaný výrok neodôvodnil ani jednou vetou. Odvolanie otca proti výroku I. podľa nej, preto teda nespĺňa základnú podmienku jeho prípustnosti. Čo sa ďalej týka odvolania otca, matka sa voči jeho klamlivým, tradične zavádzajúcim a účelovým tvrdeniam rigorózne ohradzuje, pričom matka v tomto smere v celom rozsahu poukazuje na svoje odvolanie zo dňa 10.6.2022. Celé odôvodnenie odvolania otca je poznačené segregáciou maloletých detí, kategorizáciou rodičov na dobrého a ukážkového otca, zlú a zavrhnutiahodnú matku a protichodnými tvrdeniami otca. Pokiaľ ide o tvrdenia otca, že (ne)konanie kolízneho opatrovníka na pojednávaní dňa 21.4.2022 údajne potvrdzuje nezáujem kolízneho opatrovníka o osobu maloletého P. je podľa matky tendenčné a nepravdivé, ide o subjektívne pocity otca. Porovnávanie procesných postupov súdu zo strany otca s konaním v inej právnej veci pred iným sudcom (pod sp.zn. 68P/274/2021) označila matka za absolútne irelevantné. K ďalším tvrdeniam otca o údajne splnených všetkých podmienkach na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti o S., matka dala odvolaciemu súdu skutočne na zváženie vypočuť si zvukový záznam z pojednávania, na ktorom je zachytený spôsob komunikácie otca s matkou. Namietanie otca, že „ M. S. nebolo nariadené znalecké dokazovanie na posúdenie „ S. na S. O. je podľa matky extrémne trúfale až úsmevhodné prihliadnuc najmä na skutočnosť, že matka sa doposiaľ vo všetkých konaniach podrobila úplne všetkým uloženým povinnostiam zo strany súdu, na rozdiel od otca. Namietanie otca o manipulovaní s maloletým S. matkou, uviedla, že ide o fabulácie otca. Vo vzťahu k odvolaniu otca proti vyživovacej povinnosti na čas po rozvoze manželstva, matka opätovne uviedla, že otec užíva aj vďaka svojimi rodičom vysoký životný nadštandard, ktorý by aj podľa rozhodovacej činnosti súdov mal dopriať všetkým svojim deťom, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť a vyčerpávajúcim spôsobom opätovne odvolaciemu súdu opísala životný štýl otca. V kontexte uvedeného sú podľa matky naozaj až úsmevné tvrdenia otca „ X. G. S. na X. M. I. G. a jeho od reality odtrhnuté predstavy o trhovej hodnote matkinho bytu. K vyjadreniu otca k odvolaniu matky, uviedla, že ide o 18 stranový manipulatívny a sugestívny elaborát, ktorý zase iba účelovo prekrúca fakty, zamlčuje skutočnosti, ktoré otcovi nevyhovujú a podsúva súdu jeho predstavu o realite, ktorá nekorešponduje zo spisom a už vôbec nie so skutočnosťou. Dodala, že nič nové zo strany otca ani v tomto podaní nezaznieva, dookola iba opakuje svoje fantázie a dôkazný stav z roku 2018. Matka sa v celom rozsahu pridržiava svojich doterajších vyjadrení vo veci, podaného odvolania a bodu I. tohto podania. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka zo dňa 21.6.2022 matka uviedla, že plne sa stotožňuje s jeho vyjadrením. V nadväznosti na vyššie uvedené žiada odvolací súd, aby vo veci s poukazom na § 384 CSP a nasl. doplnil dokazovanie vo veci, nariadil pojednávanie a vypočul si obidve maloleté deti, ktoré nedostali priestor uplatniť svoje práva pred súdom prvej inštancie. Na základe vyššie uvedeného matka žiada, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie po vykonanom dokazovaní pred odvolacím súdom potvrdil, a v napadnutých výrokoch IX. a X zmenil nasledovne: Otec má právo stretávať sa s maloletým S. H., nar. XX.X.XXXX počas bežného roka každý kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod. mimo školských prázdnin, s tým že otec si maloletého prevezme a po skončení styku odovzdá v mieste bydliska matky. Ďalej sa upravuje styk otca s maloletým počas školských prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky nasledovne: - počas jarných prázdnin v každom nepárnom rok od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18.00 hod., - počas Veľkonočných prázdnin v každom párnom roku od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa veľkonočných prázdnin 18.00 hod., - počas letných prázdnin v každom roku od 16.7. od 10.00 hod. do 30.7. do 18.00 hod. a od 16.8. od 10.00 hod. do 30.8. do 18.00 hod., - počas vianočných prázdnin v každom párnom kalendárnom od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do 25.12. do 10.00 hod., a od 26.12. od 17.00 hod. do 28.12. do 17.00 hod. a v každom nepárnom roku od 25.12. od 10.00 do 26.12. do 17.00 hod. a od 28.12. od 17.00 do konca vianočných školských prázdnin, kedy si otec dieťa preberie v stanovenom čase v mieste bydliska matky a po skončení styku ho odovzdá v mieste bydliska matky.

17. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že k matkou namietanému počtu podaní otca si otec dovoľí uviesť, že ak matka prestane otca a maloletého P. ľ živo bez dôkazov obviňovať a snažiť sa ich izolovať od maloletého S., nebude mať otec dôvod písať podania na svoju obranu a obranu oboch synov. K výhradám otca voči kolíznemu opatrovníkovi, ktoré boli prezentované tak počas konania pred vyhlásením napadnutého rozsudku, ako aj v odvolaní (ako samostatný odvolací dôvod),

považoval otec za potrebné uviesť, že otec nenamietal výlučne konanie S. S. I., ktorej odchodom zo zamestnaneckého pomeru u kolízneho opatrovníka malo dôjsť podľa názoru matky k náprave. Otec namieta konanie kolízneho opatrovníka ako celej inštitúcie, t.j. nielen konanie jedného zamestnanca. V tejto súvislosti považoval za potrebné uviesť, čo je podľa neho najpodstatnejšie, že postup kolízneho opatrovníka opakovane namietal najmä samotný maloletý P., ktorého záujmy mal, resp. stále má kolízny opatrovník v konaní presadzovať a hájiť. Otec podotkol, že poverený zamestnanec kolízneho opatrovníka sa na výsluchu detí dňa 04.09.2018 pred Okresným súdom Bratislava I, sp.zn. 3P/101/2017 vyhrážal maloletému P. fackami, emočne P. vydieral, že príde o brata ak neurobí opatrovníkom požadované (viac v znaleckom posudku č. X/XXXX) a na následnom pojednávaní dňa 28.09.2018 na súde uviedol nepravdu, že výsluch detí prebehol v súlade so zákonom a vyjadrenia maloletého P. poprel (zachytené v zápisnici z pojednávania zo dňa 28.09.2018). Ďalej otec poukázal na to, že komunikáciu medzi rodičmi skúmal znalec K.. F. Q. dlhodobo, ktorý svoje závery zhmotnil do znaleckých posudkov analyzujúcich kompletnú komunikáciu rodičov za obdobie vyše 3 rokov, ktoré boli v konaní predložené. Zdôraznil, že zo znaleckých posudkov jednoznačne vyplýva, že otec je v rámci komunikácie medzi rodičmi tým zmierlivejším a matka je rodičom, ktorá presadzuje konfliktnú formu komunikácie. K vyživovacej povinnosti otec uviedol, že matka nemá vôbec právo spochybňovať zabezpečenie vyživovacej povinnosti otcom, najmä pokiaľ ona deklarovala pred súdom príjem 25,98 EUR mesačne. K účelovým zavádzajúcim klamstvám matky týkajúcim sa domu v Rusovciach otec uviedol, že v Rusovciach môže na základe zmluvy využívať časť objektu a vďaka tomu otec ušetrí mesačne stovky eur, ktoré by inak musel vynaložiť na bývanie, keďže otec na rozdiel od matky nie je vlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej býva. K nepravdivým tvrdeniam matky o vozovom parku otec tak ako uviedol na pojednávaní zdôrazňuje, že nevlastní a ani nikdy nevlastnil žiadne z matkou uvádzaných vozidiel. Pokiaľ sa týka dovolení, z vyjadrenia matky podľa otca vyplýva, že ona pojem lacné cestovanie nepozná, čo nepochybne vyplýva aj z dokazovania. Poukázal na to, že na rozdiel od matky otec nenavštevuje luxusné hotely a dovolenky a vyčerpávajúcim spôsobom zopakoval odvolaciemu súdu priebeh dovolení. Ďalej otec vyjadrenie matky smerujúce k údajnému nezáujmu maloletého P. o osobu jeho brata označil za absolútne nepochopiteľné. V tejto súvislosti uviedol, že matka opakovane a dlhodobo odmieta otcove návrhy na jej stretnutie s P., kde by si z P. úst pri spoločnom stretnutí vo dvojici vypočula, čo si jej syn želá, po čom túži. Pre otca je zničujúci nezáujem matky o svojho prvorodeného syna a jej schopnosť produkovať nepravdivé vyjadrenia smerom k maloletému P. ako aj jeho vzťahu k bratovi S.. Otec poukázal na skutočnosť, že počas celej doby od odchodu matky zo spoločnej domácnosti, bojkotuje matka všetky snahy otca o vzájomnú komunikáciu či dohodu. Otec zopakoval, že odmietavý postoj matky voči P. a jej nevráživosť voči otcovi iba prehĺbuje u maloletého P. negatívny postoj voči matke. V tejto súvislosti otec opätovne poukázal na konštantnú judikatúru, že samotná absencia komunikácie medzi rodičmi či jej zhoršená kvalita nemôže viesť k vylúčeniu striedavej starostlivosti. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka otec uviedol, že ide o stroho prezentovaný názor, že je potrebné stretávanie sa maloletého S. s otcom upraviť tak, aby reflektovalo aj pranie samotného maloletého a prihliadalo sa na jeho názor. V nadväznosti na to zopakoval dôvody z jeho odvolania, kde poukazoval na skutočnosť, že zo strany matky dochádza k manipulácii maloletého, výsledkom čoho je údajná nevôľa maloletého sa s ním stretávať. Následne otec poukázal aj na uznesenie Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 27.07.2022, sp.zn. 1Em/3/2021, z ktorého vyplýva, že nezistil existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré by nebolo možné styk v zmysle exekučného titulu realizovať. Na záver otec uviedol, že sa pridrižiava jeho odvolacieho návrhu v jeho odvolaní.

18. Otec vo vyjadrení a doplnení podstatných skutočností a listinných dôkazov zo dňa 14.11.2022 uviedol, že bol uznaný za invalidného z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, a to na základe posúdenia posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, ako je uvedené v Lekárskej správe - odbornom posudku o invalidite z 21.07.2022. Na základe uvedeného bol otcovi rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredie zo dňa 25.08.2022, č. XXXXXX priznaný invalidný dôchodok od 01.09.2022, pričom od 01.01.2022 činí výška priznaného invalidného dôchodku otca sumu vo výške 304,20 Eur. Na základe vyššie uvedeného je podľa otca rozsudok súdu prvej inštancie o určení výšky výživného otca na mal. S. nesprávny a nespravodlivý, v rozpore s majetkovými pomermi otca a jeho schopnosti prispievať na výživu mal. S.. Otec uvádza, že popri vyživovacej povinnosti na mal. S. zabezpečuje starostlivosť o mal. P., ktorý je zverený do osobnej starostlivosti otca a nakoľko sa styk matky s maloletým P. na základe matkinho rozhodnutia nerealizuje, hradí všetky náklady na neho sám. Následne otec k tomu, že matka sa ho neustále lživovo bez dôkazov obviňuje a snaží sa ho izolovať od maloletého S., otec predložil odvolaciemu súdu čestné vyhlásenia osôb, v ktorých nezávisle od seba opisujú otcov vzájomný vzťah s

S. ako vrúcny a láskyplný, kamarátsky atď. Ďalej otec poukázal na to, že napriek skutočnosti, že o úprave rodičovských práv a povinností k mal. deťom na čas do rozvodu bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 11CoP/140/2019 zo dňa 19.11.2019, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 3P/101/2017 zo dňa 16.11.2018, matka iniciovala a vedie ďalšie konanie o UPP na čas do rozvodu na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 2P/13/2022. Dodal, že toto konanie je vedené súbežne s odvolacím konaním voči rozsudku, o ktorom sa jedná v tomto konaní a ktorým bolo súdom prvej inštancie rozhodnuté o UPP na čas po rozvode manželstva. Otec považuje toto konanie za účelové vzhľadom na konanie matky, ktorá svojím nepoctivým konaním zaťažuje mal. S. do konania. V tejto súvislosti uviedol, že matka v tomto konaní navrhovala a trvala na výsluchu mal. S. súdom, t.j. sudcom Okresného súdu Bratislava I, pričom on mal voči uvedenému postupu námietky a nesúhlasil s výsluchom mal. S. súdom. Podľa názoru otca zápisnica o výsluchu mal. S. obsahuje nepravdivé skutočnosti (ohľadom opisu udalostí týkajúcich sa okolností vykonania výsluchu), ktoré otec namieta a má za to, že v konaní vedenom pod sp.zn. 2P/13/2022 došlo k porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcom. Zápisnica zároveň neobsahuje podľa otca náležitosti stanovené platnou legislatívou. Otec navrhol odvolaciemu súdu, aby vykonal zistenie názoru mal. S. prostredníctvom súdom ustanoveného znalca. Spôsob zistenia názoru mal. S. prostredníctvom znalca otec odôvodňuje najmä radikálnou zmenou v správaní matky a jej intenzívnej manipulácii mal. S. proti otcovi a staršiemu synovi P.. Otec sa preto dôvodne obáva, že ak bude názor mal. S. zisťovaný prostredníctvom súdu, výpoveď S. a zisťovanie jeho názoru by boli značne ovplyvnené postojom a inštrukciami preferenčného rodiča - matky.

19. Matka vo vyjadrení a návrhu na doplnenie dokazovania v rámci odvolacieho konania zo dňa 18.11.2022 uviedla, že čo sa týka zistenia názoru maloletého S., matka zotrváva na dôvodov a skutočnostiach, ktoré popísala vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Matka požiadala odvolací súd o doplnenie dokazovania oboznámením sa s vyhotoveným zvukovým záznamom z výsluchu maloletého zo dňa 26.10.2022 uskutočneným Okresným súdom Bratislava I v konaní sp.zn. 2P/13/2022 aj pre účely tunajšieho odvolacieho konania. Matka v tejto súvislosti dáva odvolaciemu súdu do pozornosti, že Okresný súd Bratislava I, v rámci konania vedeného sp.zn. 2P/13/2022, dňa 26.10.2022 uskutočnil pohovor s maloletým S. v neprítomnosti rodičov, za účasti kolízneho opatrovníka maloletého a Okresnej prokuratúry Bratislava I. K tomuto procesnému návrhu sa v záujme maloletého S. rozhodla pristúpiť napriek skutočnosti, že s obsahom a výsledkami vykonaného pohovoru doposiaľ nie je oboznámená. V nadväznosti na to, matka uviedla, že otec sa skutočne všemožnými prostriedkami snažil výsluch dieťaťa pred súdom zmať. Dodala, že otec teda namiesto toho, aby prispel k zabezpečeniu pohody maloletého a umožnil mu realizáciu jeho práv (ktorými sa naopak, keď ide o P. alebo seba neustále oháňa) maloletého ešte viacej vystresoval, rozrušil a zaťažil. Procesné návrhy otca nariadiť v odvolacom konaní znalecké dokazovanie za účelom zistenia názoru maloletého S. považuje matka za úplne scestné, účelové a nedôvodné, pričom vyčerpávajúcim spôsobom opísala odvolaciemu súdu dôvody pre ktoré má tento názor. S poukazom na uvedené matka žiada odvolací súd, aby na žiadne súkromné znalecké posudky, odborné vyjadrenia, doplnenia a inak označené dôkazy dokladané otcom, ktoré budú vychádzať len z jeho podkladov a objednávok neprihliadal. Ďalej žiada, aby odvolací súd zamietol návrh otca na nariadenie znaleckého dokazovania na zistenie názoru mal. S..

20. Otec vo vyjadrení a žiadosti o vytýčenie termínu pojednávania zo dňa 23.11.2022, sa vyjadril k vyjadreniu matky ohľadom výsluchu maloletého S. pred Okresným súdom Bratislava I tak, že matka pred výsluchom zabránila akémukoľvek kontaktu mal. S. s otcom, izolovala ho aj od brata. Podľa otca, ak by matka skutočne načúvala obom svojim mal. synom a mala záujem zistiť, po čom v živote túžia, určite by si bola vedomá, že bratia chcú spolu tráviť čas a chcú rodičov, ktorí im to umožnia. Otec upriamil pozornosť odvolacieho súdu na to, že matka v konaní o rozvod žiadala neupraviť jej styk s mal. P. a súd prvej inštancie s týmto návrhom matky súhlasil a styk matky s mal. P. nechal neupravený. Otec uviedol, že má samozrejme záujem, aby bol v konaní o rozvod zistený názor aj mal. P., a to na preukázanie dôvodov, prečo sa nerealizuje styk s matkou, ako i dôvodov preukazujúcich súrodenecké väzby. K súkromným znaleckým posudkom, otec zdôraznil, že CMP ani CSP ich vypracovanie v poručníckych veciach nevyklučuje a postupuje sa pri vykonávaní tohto dôkazu akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca (§ 209 CSP). K podnetom na renomovaného znalca K.. F. Q. uviedol, že v odpovediach na účelové podnety matky Ministerstvo spravodlivosti SR uviedlo, že tieto podnety preverí a vyzve znalca, aby sa vyjadril. Dodal, že ide o štandardný postup, ako Ministerstvo spravodlivosti SR postupuje po doručení podnetov, pričom zároveň z odpovede Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že v časti bol podnet matky odložený s konečnou platnosťou a Ministerstvo spravodlivosti SR sa ním nebude

zaoberať. K tvrdeniam matky, že sa otec snažil výsluch maloletého S. pred Okresným súdom Bratislava I zmať, otec označil za klamlivé tvrdenia. Otec poukázal na to, že písomnými podaniami na súd uviedol, že nesúhlasí s výsluchom mal. S. súdom a navrhuje, aby bol výsluch uskutočnený odborníkom, vo forme znaleckého dokazovania. Podotkol, že pred výsluchom matka 8 dní neumožnila otcovi ani bratovi P. sa s mal. S. stretnúť ani s ním hovoriť, odmietala, aby otec maloletému zatelefonoval. V tejto súvislosti poznamenal, že je pochopiteľné, že matka sa obávala narušenia „nastavenia“ mal. S., ktorý prišiel na súd vypovedať podľa presných inštrukcií matky. Otec uviedol, že matka vo vyjadrení útočí i na mal. P., a to tým, že nepravdivo uvádza skutočnosti týkajúce sa správania mal. P.. Uviedol, že nie je pravdou, že by mal. P. uviedol, že sudca ho chce oddeliť od maloletého S.. Taktiež nie je pravdou, že výsluch mal. S. sa musel premiestniť z dôvodu vyjadrení P. a jeho prítomnosti, čo malo údajne S. rozrušiť. Poznámky pána sudcu Z.. G. o údajnom rozrušení mal. S. z dôvodu prítomnosti a vyjadrení jeho brata mal. P. označil za nepravdivé, rovnako ako aj vyjadrenia sudcu o dôvodoch zmeny výsluchovej miestnosti. Ďalej otec uviedol, že nie je pravdou, že by otec akýmkoľvek spôsobom bránil matke stretávať sa s mal. P.. Otec má záujem, aby sa mal. P. s matkou stretával, má záujem na tom, aby nastala reparácia ich vzťahu.

21. Otec vo vyjadrení zo dňa 09.04.2023 uviedol, že napriek tomu, že otec trávi s maloletým S. nepomerne menej času ako matka, maloletý S. pri pobyte u otca matke telefonuje, posieľa matke správy, informuje ju, čo nového zažil a kde sa práve nachádza, posieľa matke fotky. Uviedol, že maloletý S. jej spoločne s otcom z každého výletu priniesú drobný darček. Dodal, že naopak, matka koná v absolútnom protiklade, S. izoluje, neumožní otcovi žiaden kontakt. Otec uviedol, že to preukazuje dôkazmi a predložil sms komunikáciu medzi rodičmi ako aj výpisy z hovorov počas veľkonočných prázdnin v roku 2022 a 2023, počas zimných prázdnin na začiatku roka 2022, počas jarných prázdnin v roku 2022 a počas letných prázdnin v roku 2022. S poukazom na uvedené zdôraznil, že v rozpore so skutkovým stavom, ale matka núti maloletého S. pred úradmi klamať, že počas pobytu u otca je mu bránené v kontakte s matkou. Otec pre ilustráciu uviedol zopár konkrétnych dátumov, kedy maloletý S. pri pobyte u otca volal matke a bol s ňou v kontakte. Podľa názoru otca uvedené skutočnosti podložené dôkazmi jasne preukazujú rozdielny postoj rodičov k maloletému S.. Otec na záver uviedol, že v synovi S. podporuje vzťah s matkou a matka sa naopak všetkými prostriedkami snaží zničiť väzby maloletého S. s otcom a bratom, syna izoluje.

22. Otec podaním zo dňa 11.04.2023 doplnil jeho vyjadrenie zo dňa 09.04.2023, v ktorom podrobne opísal priebeh dňa 10.04.2023 - Veľkonočného pondelka, kedy sa uskutočnilo stretnutie, ktorého sa zúčastnili rodičia matky, matkina sestra s rodinou ako aj ďalšia širšia rodina matky prebehlo v priateľskej atmosfére, otec sa tam s maloletým P. zdržal takmer 3 hodiny. Otec uviedol, že maloletý P. viedol rozhovor s matkou, ako aj so starými rodičmi a zahrál sa s bratom S.. Podľa otca, na maloletom S. bolo vidieť, že je šťastný, že po rokoch bola jeho najbližšia rodina spolu. Pri odchode otec opakovane pozval starých rodičov matky na návštevu maloletého P.. Otec verí, že sa týmto podarilo nasmerovať rodinné vzťahy tým správnym smerom a je presvedčený, že toto je pre obe maloleté deti jediná správna cesta - viac spoločného času pre oboch bratov (po ktorom roky túžia) a zlepšenie rodinných vzťahov.

23. Otec podaním zo dňa 01.12.2022 vzal odvolanie v časti týkajúcej sa výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie späť.

24. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 15.02.2023, č.k. 20CoP/122/2022-1890 zastavil odvolacie konanie v časti týkajúcej sa odvolania manžela proti výroku I. rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 18P/115/2017-1502, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené.

25. Odvolací súd v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP nariadil vo veci pojednávanie, nakoľko bolo potrebné doplniť dokazovanie v danej veci. Odvolací súd zopakoval dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a zároveň dokazovanie odvolací súd doplnil a to výsluchom maloletého P.. Ďalej z pripojeného spisu sp.zn. 2P/13/2022 vedeného na bývalom Okresnom súde Bratislava I, toho času Mestskom súde Bratislava II odvolací súd doplnil dokazovanie zvukovou nahrávkou z výsluchu maloletého S., ktorý výsluch sa uskutočnil dňa 26.10.2022. Odvolací súd doplnil dokazovanie aj o aktuálne daňové priznania spoločností, v ktorých figurujú rodičia a ostatnými listinami doloženými rodičmi v priebehu odvolacieho konania, ktoré sú zaznamenané v úradnom zázname z pojednávania zo dňa 12.06.2023.

26. V prvom rade odvolací súd uvádza, že námietky otca v odvolaní, ohľadom nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o zmene kolízneho opatrovníka maloletému P., boli vyhodnotené

odvolacím súdom ako sčasti dôvodné, a ešte pred pojednávaním, bolo vydané rozhodnutie o zmene kolízneho opatrovníka maloletému P.. Dôvody, ktoré viedli odvolací súd ku zmene kolízneho opatrovníka sú uvedené v odôvodnení uznesenia č.k. 20CoP/122/2022-1912 zo dňa 05.04.2023. Za najpodstatnejšie odvolací súd ku zmene opatrovníka uvádza, že ustanovenie § 177 CMP na prvom mieste uvádza, že sa má ustanoviť za kolízneho opatrovníka blízka osoba maloletého. Odvolací súd nevzhladol potom dôvod k tomu, aby nevyhovel návrhu na zmenu opatrovníka, ak aj sám maloletý, ktorý sa blíži už veku plnoletosti označil takúto osobu a požiadal, aby táto jemu blízka osoba mu bola opatrovníkom v konaní.

27. Odvolací súd sa ďalej v odvolacom konaní zaoberal preskúmaním výroku rozsudku súdu prvej inštancie o zverení maloletého S. a úprave styku S. s otcom a jednak výrokmi o určení výživovej povinnosti.

28. K úprave o zverení maloletého S. a úprave styku, odvolací súd považoval za dôvodné doplniť dokazovanie a to o zistenie názoru maloletých detí. V tomto smere súd prvej inštancie pochybil, keď nevypočul maloleté deti, hoci je to ich zákonné právo v zmysle ust. § 38 CMP a § 43 ods. 1 Zákona o rodine. Navyše ak samotné maloleté deti boli prítomné na pojednávaní pred súdom prvej inštancie a domáhali sa toho, aby súd poznal ich názor, bolo nesprávne, keď súdu prvej inštancie návrhy na vypočutie detí zamietol. Odvolací súd z dôvodu, že na bývalom Okresnom súde Bratislava I, toho času Mestskom súde Bratislava II, sa vedie konanie o zmenu rozsahu styku otca s maloletým S. na návrh matky, ktorý styk bol upravený rozhodnutím o úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, a v danom konaní bol dňa 26.10.2022 vypočutý konajúcim sudcom maloletý S., si pripojil do konania zvukový záznam z tohto výsluchu. Po vypočutí si záznamu z daného výsluchu, dospel odvolací súd k názoru, že tento je postačujúci a použiteľný aj pre konanie o úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode. Maloletý S. sa vyjadroval k rovnakému predmetu konania, ktorý sa ho týka, a to k otázke jeho vzťahu s rodičmi a ku stretávaniu sa s otcom a bratom, tento výsluch vzhľadom na to, že bol uskutočnený dňa 26.10.2022 vyhodnotil odvolací súd ako aktuálny názor maloletého. Odvolací súd zväžil, že by nebolo v záujme maloletého opätovne ho vypočúvať na súde k tej istej veci. Maloletý P. bol odvolacím súdom vypočutý z dôvodu, že mu nebol daný priestor súdom prvej inštancie v konaní svoj názor súdu prezentovať. Ako je už vyššie uvedené, je zákonným právom dieťaťa vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Nebol daný dôvod, aby súd prvej inštancie toto právo deťom odoprel, keď obe deti boli a sú vo veku, kedy sú rozumovo schopní svoj názor prejavíť. Odvolací súd mal za to, že je relevantné poznať aj názor maloletého P., hoci úprava rodičovských práv a povinností k jeho osobe, okrem výživného, je právoplatná, teda nebola napadnutá odvolaním, avšak maloletého P. sa osobne dotýka úprava styku jeho brata s otcom, vzhľadom na vzniknutú situáciu v rodine, keď maloletý P. sa nestýka s matkou. Výsluchom maloletého S. bolo odvolacím súdom zistené, že maloletý S. síce na jednej strane uvádza, že by sa chcel s otcom stýkať počas bežného týždňa menej, bez prespatia, avšak na druhej strane svoj vzťah k otcovi hodnotil pozitívne, rovnako aj čas trávený s otcom. Maloletý S. ako dôvody, pre ktoré nechce chodiť k otcovi počas bežného týždňa aj s prespaním uvádzal, že považuje za nespravodlivé, že on má upravený styk a musí chodiť k otcovi a jeho brat P. nemusí chodiť a tráviť čas s matkou, lebo si tak P. povedal. Vyjadril, že by bol rád, keby P. prišiel aj za ním, do domácnosti u matky. Ďalej uvádzal, že brat P. sa mu aj tak, keď je on u otca nevenuje, lebo je už veľký a má svoje záujmy, školu a frajerku, ktorým sa venuje. Z výpovede maloletého P. odvolaciemu súdu vyplynulo, že maloletý P. má vážne narušený vzťah s matkou, s ktorou sa nestretáva. P. popísal aj dôvody, pre ktoré styk s matkou odmieta. Maloletý P. prezentoval túžbu byť viacej s bratom, poukázal na to, že kontakt s bratom má jedine v čase, kedy je maloletý S. u otca. Rozsah styku maloletého S. s otcom určený súdom prvej inštancie hodnotil ako nedostatočný k rozvoju jeho vzťahu s bratom. Vyjadril aj túžbu, aby nemusel byť styk S. s otcom striktno upravený, aby sa rodičia vedeli dohodnúť na riadnom vzájomnom styku súrodencov, tak ako v normálnej rodine. Uvádzal, že je stresujúce, že musia ukončiť predčasne aktivitu, aby mohli maloletého S. presne v určený čas odovzdať matke, ktorá trvá na presnom dodržiavaní tohto vymedzeného času. Uviedol aj, že vzhľadom k tomu, že keď aj bol u matky, dochádzalo medzi ním a matkou k hádkam, a nechce aby tohto bol účastný maloletý S., nepovažuje za vhodné, aby sa s maloletým S. stretával v domácnosti matky. Odvolací súd ďalej pri rozhodovaní o úprave zverenia maloletého S. a úprave styku vychádzal aj z rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I v konaní sp.zn. 3P/101/2017 o úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom a to rozsudkom zo dňa 19.11.2019, č.k. 11CoP/140/2019-3534 a preskúmané aj dovolacím Najvyšším súdom SR, ktorý dovolanie odmietol. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo dôvodné sa zaoberať aj otázkou, či od tejto úpravy rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu nastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala prijať inú

úpravu, ako bola daná týmto rozhodnutím. Súd na čas do rozvodu zveril maloletého S. do osobnej starostlivosti matky a styk otca s maloletým S. upravil počas bežného týždňa v každom nepárnom týždni od štvrtka od 16.00 hod. do nedele 18.00 hod. a v každom párnom týždni od utorka od 16.00 hod. do stredy do 7.45 hod. Osobitne upravil styk počas sviatkov a prázdnin a to v podstate v rovnakom rozsahu u oboch rodičov. Otec aj v konaní na čas do rozvodu žiadal zveriť maloletého S. do striedavej starostlivosti, čo však bolo súdom vyhodnotené ako nedôvodné, pričom poukázal najmä na veľmi vyhrotené vzťahy medzi rodičmi, ich neschopnosť sa na čomkoľvek dohodnúť, na ich narušenú komunikáciu. Maloletého P. súd na čas do rozvodu zveril otcovi a upravil styk maloletého P. s matkou. Odvolací súd mal za zistené, že od tohto rozhodnutia sa maloletý P. s matkou nestýkal. Viedlo to až do situácie, že v konaní o úprave rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, obaja rodičia, teda aj matka akceptovali vzhľadom aj na vek maloletého P., že tento je zverený otcovi a styk s matkou je neupravený. Otec v konaní o úprave rodičovských práv a povinností na čas po rozvode zotrval na svojom návrhu na zverenie maloletého S. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s týždenným intervalom. Poukázal na to, že zlá komunikácia medzi rodičmi nemôže byť dôvodom k nenariadeniu striedavej starostlivosti, ak má dieťa pozitívny vzťah k obom rodičom a obaja rodičia sú schopní výkonu osobnej starostlivosti. Poukázal i na to, že aj pri zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti jednému z rodičov, s úpravou širšieho styku druhému rodičovi, je pre riadne fungovanie tejto úpravy potrebná normálna komunikácia rodičov o potrebách detí. Podľa otca je to práve matka, ktorá naruša ich vzájomnú komunikáciu. Matka na druhej strane žiadala styk otca s maloletým S. oproti úprave danej rozhodnutím na čas do rozvodu, i úprave danej rozhodnutím súdu prvej inštancie na čas po rozvode zúžiť, žiadala aby cez bežný týždeň maloletý u otca neprespával a stretával sa s ním dva dni v týždni na pár hodín poobede. Ako dôvody svojho návrhu uvádzala, že samotný maloletý S. odmieta chodiť k otcovi a žiada aby bol jeho názor rešpektovaný. Ďalej matka uviedla, že má obavy, že otec zmanipuluje postupne aj maloletého S. proti nej, tak ako to urobil pri maloletom P.. Odvolací súd vzhľadom na prejavovaný názor maloletého S. a vzhľadom k tomu, že nevidí žiaden pozitívny posun v komunikácii rodičov, nevzhladol zlepšenie ich vzťahu od úpravy danej rozhodnutím na čas do rozvodu, vyhodnotil, že tu nie sú dané podmienky k tomu, aby maloletého S. zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Odvolací súd dospel k záveru, že pretrvávajú dôvody, pre ktoré nebola nariadená striedavá osobná starostlivosť rozhodnutím na čas do rozvodu a na tieto dôvody uvedené v danom rozhodnutí odkazuje. Rovnako vyhodnotil, že nie sú dôvody pre striedavú starostlivosť aj súd prvej inštancie a v tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s jeho odôvodnením. Odvolací súd si je vedomí aktuálnych rozhodnutí Ústavného súdu ČR ohľadom striedavej starostlivosti a narušenej komunikácie rodičov, na ktoré odkazuje otec, avšak odvolací súd uvádza aj, že každý prípad je individuálny, a je potrebné na základe všetkých dôkazov a rodinnej situácie vyhodnotiť, či striedavá starostlivosť zabezpečí lepšie záujem maloletého, ako jeho zverenie len jednému z rodičov, s úpravou styku druhému. Odvolací súd v tomto smere dodáva, že nie len striedavá starostlivosť zabezpečuje záujem dieťaťa mať rovnocenný kontakt s oboma rodičmi, mať priestor na budovanie vzťahu s oboma rodičmi a mať poskytovanú starostlivosť a výchovu od oboch rodičov, ale rovnako tieto práva maloletého môže zabezpečiť aj zverenie jednému z rodičov s úpravou styku s rodičom druhým. Nie vždy je striedavá starostlivosť vhodnou formou, a to aj v prípade, ak obaja rodičia sú schopní výkonu osobnej starostlivosti. Pre odvolací súd v danom konaní bol relevantný pre posúdenie vhodnosti striedavej starostlivosti aj zistený názor maloletého S.. Vzhľadom na jeho postoj, že považuje za nespravodlivé, že jeho brat sa nemusí s matkou a on musí chodiť k otcovi, mal odvolací súd za to, že sám maloletý S. by neprijal zmenu rozhodnutia a zverenie do striedavej osobnej starostlivosti pozitívne a mohla by takáto zmena viesť ešte k väčšiemu odmietaniu styku s otcom. Súd má prihliadať aj na názor dieťaťa, a na názor S. prihliadol práve v tom smere, že je v jeho záujme ponechať ho v osobnej starostlivosti matky, na ktorú je zvyknutý a takto nastavená starostlivosť mu vyhovuje. Odvolací súd ani nevzhladol, ako je už vyššie uvedené, žiadnu takú zmenu pomerov od rozhodnutia v konaní o úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, aby mohol dôvodne pristúpiť ku zmene tejto úpravy pokiaľ ide o zverenie maloletého S.. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie pokiaľ ide o zverenie maloletého S. do osobnej starostlivosti matke potvrdil, a stotožnil sa aj s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie v otázke zverenia maloletého S..

29. Odvolací súd sa ďalej na základe odvolania zaoberal a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v úprave styku maloletého S. s otcom a dospel k záveru, že je dôvodné výrok o styku zmeniť. Odvolací súd dospel jednoznačne k názoru, že je nevyhnutné styk maloletého S. s otcom upraviť a to v širšom rozsahu, ako žiadala matka a tiež v širšom rozsahu, ako určil súd prvej inštancie. Rovnako aj pri úprave styku maloletého S. s otcom bolo potrebné prihliadnuť aj na úpravu danú už rozhodnutím o úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, a bolo potrebné prihliadnuť aj k názoru maloletých

detí, keď táto otázka úpravy sa ich osobne týka. Súd prvej inštancie v tomto smere pochybil, keď zúžil styk maloletého S. s otcom oproti rozhodnutiu o úprave styku maloletého S. s otcom na čas do rozvodu, a toto svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil. Ďalej súd prvej inštancie pochybil v tom smere, ako je už vyššie uvedené, že nevypočul v konaní maloletých. Odvolací súd z výsluchu maloletého S. mal zistené, že síce prezentuje, že chce k otcovi chodiť menej, avšak na druhej strane z jeho výsluchu vyplynulo, že má s otcom aj bratom dobrý vzťah, chvíle strávené u otca popisoval pozitívne. Odvolací súd nevhliadol žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by maloletý S. nemal mať riadne upravený styk s otcom. Matkou navrhovanú úpravu styku maloletého S. s otcom počas bežného týždňa a prezentovanú aj maloletým S., musel odvolací súd vyhodnotiť ako nedostatočnú a nedôvodnú, keď otec je schopný výkonu osobnej starostlivosti, vzťah otca s maloletým je dobrý a čas trávený u otca maloletý hodnotil pozitívne. Na uvádzaný dôvod odmietania chodiť k otcovi počas bežného týždňa maloletým S., a to že pociťuje ako nespravodlivé, že on má stanovený styk s otcom, keď jeho brat s matkou nemá, nemohol odvolací súd prihliadnuť ako relevantný k zúženiu jeho styku s otcom na pár hodín v týždni. Takto upravený styk by nebol v záujme maloletého. Záujem maloletého je definovaný v čl. 5 Zákona o rodine, kde je upravené, že pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňujú aj podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými osobami. Odvolací súd poukazuje i na čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť a na čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa kde je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Tento záujem maloletého S. pri jeho zverení do osobnej starostlivosti matke, môže byť zabezpečený práve cez úpravu styku s otcom. Súd má síce prihliadnuť na názor dieťaťa, avšak to neznamená povinnosť súdu rozhodnúť vždy tak, ako povie dieťa. Súd musí vyhodnotiť, aké dôvody vedú dieťa k jeho postoju, vyhodnotiť jeho názor aj v súvislosti s inými vykonanými dôkazmi a skutočnosťami zistenými v konaní. Odvolací súd ako už uviedol vyššie nevhliadol žiaden relevantný dôvod, aby bežný styk nebol upravený tak, ako bol daný rozhodnutím na čas do rozvodu, keď vzťah maloletého s otcom je dobrý, maloletý s ním rád trávi čas. Takto upravený styk hodnotí odvolací súd ako dostatočný k naplneniu práva maloletého, ako aj otca a jeho brata, na rozvoj ich vzájomných vzťahov a k naplneniu práva maloletého S. na poskytnutie starostlivosti a výchovy aj zo strany otca. Odvolací súd z vykonaného dokazovania nemá obavu, ako vyslovila matka, že otec pri určenom rozsahu styku zmanipuluje maloletého S. proti nej. Jednak situácia maloletého S. nie je rovnaká, ako u maloletého P.. Maloletý P. bol v citlivom veku, keď došlo k rozchodu rodičov, mal iné prežívanie danej situácie ako S., vnímal rozchod rodičov a ich vzájomnú nie dobrú komunikáciu inak, ako maloletý S.. Nie je možné ani z celkového vykonaného dokazovania dospieť jednoznačne k záveru, že len otec je na vine tomu, že je tu narušený vzťah maloletého P. s matkou. Odvolací súd ďalej uvádza k výpovedi maloletého P., že v situácii, keď sa rodičia nevedia na adekvátnom styku dohodnúť, musí súd dať presnú úpravu styku. V danom prípade rodičia nie sú schopní riadnej dohody, a preto nebolo možné styk maloletého S. s otcom ponechať bez úpravy, na dohode rodičov. Odvolací súd má za to, že rozsah styku, ktorý určil, je dostatočný aj na rozvoj vzťahu maloletého P. s bratom, za danej rodinnej situácie aj maloletý P. sa musí trochu prispôbiť a nastaviť si svoje aktivity tak, aby v čase keď je maloletý S. u otca, sa mohol venovať bratovi a trávil s ním čas. Maloletý S. uviedol ako jeden z dôvodov, prečo k otcovi nepotrebuje často chodiť aj ten, že brat P. na neho aj tak nemá čas a nevenuje sa mu. Odvolací súd týmto nechce hodnotiť, či skutočne je tomu tak, že by sa P. nevenoval maloletému S., len poukazuje na to, že styk maloletého S. určený s otcom je dostatočný aj k možnosti trávenia času s bratom, a vzhľadom na situáciu a vzťah rodičov, je potrebné, aby sa aj maloletý P. situácii prispôbil a plánoval si aktivity tak, aby v čase keď je maloletý S. u otca, venoval sa bratovi a trávil tento vymedzený čas s ním. Súd nevie vyhovieť požiadavke P. v tom smere, aby sa stýkal s S. kedy im to bude obom vyhovovať, po vzájomnej dohode rodičov, nakoľko vzťah rodičov je tak vážne narušený, že nie sú schopní takejto dohody. Odvolací súd vzhľadom aj na vek maloletého S. posunul čas odovzdávania na 19.00 hod., čo taktiež napomôže tomu, aby mali trochu viac času súrodenci na spoločné aktivity.

30. Odvolací súd zmenil aj rozhodnutie o úprave styku otca s maloletým S. počas sviatkov a prázdnin. V tomto smere bola v podstate zhoda medzi rodičmi, aby sviatky a prázdniny trávil maloletý S. v rovnakom rozsahu u oboch a aby neboli všetky prázdniny v jeden rok u jedného, a druhý rok u druhého, ako to určil súd prvej inštancie. Odvolací súd vyhovel obom rodičom, vyhodnotil ako dôvodné styk cez prázdniny upraviť podľa ich námietok.

31. Otec podal odvolanie aj proti výrokom o úprave výživného na čas po rozvode, preto sa odvolací súd zaoberal a posudzoval aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení vyživovacej povinnosti. Odvolací

súd nedostatok rozhodnutia súdu prvej inštancie o určení výživného videl v tom, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí nezohľadnil rozhodnutie o výživnom určenom na čas do rozvodu. Výživné určil odlišne od tohto rozhodnutia a neodôvodnil z akých dôvodov určil výživne diametrálne odlišné, u maloletého P. dokonca nižšie výživné, ako bolo určené na čas do rozvodu. Neuviedol, akú videl zmenu pomerov, ktorá ho viedla k takémuto rozhodnutiu. Odvolací súd zastáva názor, že bolo dôvodné zohľadniť už danú úpravu výživného, posúdiť, či došlo ku zmene pomerov od tejto úpravy, ktorá by odôvodňovala určiť iné sumy výživného. Odvolací súd má z vykonaného dokazovania za preukázané, že na strane rodičov ku výraznej zmene pomerov, ktorá by znamenala zmenu majetkových pomerov rodičov nedošlo. Otec síce z dôvodu choroby nevykonáva prácu, avšak aj predtým výkon jeho práce nebol hlavným zdrojom jeho príjmov. Otec opakovane aj v konaní pred súdom prvej inštancie uvádzal, že ho po finančnej stránke zabezpečuje jeho rodina. Je z dokazovania zrejmé, že majetkové pomery otca a jeho celková životná úroveň je nadštandardná a jeho majetkové zabezpečenie sa nezmenilo od rozhodnutia súdu o určení výživného na čas do rozvodu. Taktiež u matky odvolací súd nezistil zmenu jej majetkových pomerov, či jej celkovej životnej úrovne, túto tiež hodnotí odvolací súd ako nadštandardnú. Svedčí o tom vlastníctvo lukratívnej nehnuteľnosti v Bratislave, dovolenky, ktoré matka absolvuje a jednak odvolací súd poukazuje i na podnikateľskú činnosť matky a to prevádzkovanie dabingovej agentúry. Odvolací súd nemohol vzhľadom na životnú úroveň matky uveriť tomu, že z podnikateľskej činnosti, ktorú vykonáva má tak nízky zisk, aký vyplýva v daňových priznaní. O vyššej životnej úrovni a vyššom príjme svedčí už len to, akú výšku mesačných nákladov matka uvádza na maloletého S.. Odvolací súd sa nemohol stotožniť s príjmom matky, tak ako ho ustálil súd prvej inštancie. Odvolací súd vzhliadol zmenu pomerov u maloletých, ktorý od rozhodnutia o výživnom na čas do rozvodu vyrástli, maloletý P. sa stal žiakom strednej školy a maloletý S. žiakom základnej školy. Túto zmenu vyhodnotil odvolací súd v tom smere, že oproti úprave výživného na čas do rozvodu zvýšil výživné a to u každého o 50,- eur. Takéto zvýšenie považoval za dostatočné, nakoľko už určené výživné rozhodnutím na čas do rozvodu bolo vo výške, ktorá zabezpečila oprávnené náklady detí a na obe deti rodičia uvádzali v konaní na čas do rozvodu náklady v obdobných sumách, ako v konaní na čas po rozvode. Obaja rodičia majú také majetkové podmienky, že sú schopní riadne hradiť náklady maloletým, maloletí obaja sú materiálne zabezpečení a požívajú životnú úroveň rodičov. Nakoľko výživné na maloletého P. odvolací súd určil vo vyššej sume ako súd prvej inštancie, rozhodol odvolací súd aj o sume zročného výživného, ktorú je matka povinná uhradiť. Odvolací súd určil výživné vyššie o 100 eur oproti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, a od právoplatnosti rozvodu t.j. odo dňa 28.06.2022 do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu uplynulo 11 mesiacov, preto matka je povinná uhradiť zročné výživné v sume 1.100,- eur (100 eur x 11 mesiacov).

32. Odvolací súd ako je uvedené v zázname z pojednávania zamietol návrhy rodičov na doplnenie dokazovania a to návrh matky na vypočítanie maloletého S. a návrh otca na vypočítanie maloletého S. znalcom. Odvolací súd ako už uvádza vyššie v odôvodnení, považoval za dostatočné pre rozhodnutie zistený názor maloletého S. v konaní vedenom na návrh matky o zmenu styku. Jeho ďalšie vypočúvanie, či vypočúvanie znalcom nebolo potrebné. Súd vie aj sám vypočítať maloleté dieťa a podľa výsledkov dokazovania, vyhodnotiť jeho prejavovaný názor. Odvolací súd nevykonával ani navrhnutý dôkaz matkou a to vykonať lustráciu otca v bankovom registri a zisťovanie bežných a sporiacich bankových účtov otca. Bankový register zaznamenáva úverových dlžníkov, čo nebolo potrebné u otca skúmať. Žiadať od všetkých bánk, či otec nemá u nich účet je nevykonateľné. Matka ani neuviedla vôbec v akej banke by mal otec mať účet. Odvolací súd dospel k záveru, že pre rozhodnutie o vyživovacej povinnosti rodičov mal dostatočne zistený stav, zohľadnil životnú úroveň rodičov, nie len ich deklarováný príjem, ktorý ich životnej úrovni nezodpovedá.

33. O trovách konania prvoinstančného a odvolacieho, rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP, v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

34. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. O súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon

pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).